

مِنْ عِبَادِنَا) سورہی شوریا - ۵۲/۴۲ له سہر ئم بنہرہ تہ یہ کہ ۵ شت لہم تہ مسیلہ دا ہاتوہ: کہ بریتین لہ: (میشکات زجاجہ، مصباح، شجرہ و زیت) کہ ہر یہ کہ، لہ و پینجانہ نامازہ کردنیکہ بو یہ کیک لہ و ۵ حواسہ: قوہی حواسہ، بہ میشکات نا و براوہ، جیگای چرا دانہ و روی لہ شتانی زاہیر و ئوانہ روناک دہ کاتہوہ، تا ہیزہ کانی تر ئوانہ دہرک بکہن.

قوہی خہ یالیہش بہ (زجاجہ) ناوہ براوہ تا سووہری مودریکات لہ ہر لایہ کہوہ دہرک، بکاو ئوانہش بہ ئنواری عہ قلیہ روناک بکاتہوہ، قوہی ئاقیلہش بہ (مصباح) ناو براوہ کہ ئید راکاتی کوللی و مہ عارفی ئیلاہی لہ ناو دل و دہرنا روز ہل بکا.

قوہی موتہ فہ کیرہیش بہ (شہ جہرہی موبارہ کہ) ناو براوہ چونکائہ گہر لہ واحیق و ئعرازی جسمانی خالی بی نہ شہرقی و نہ غہربی دہبی و لہ نیوانہ سووہری مہ عانی موبہ سہر فہی دایہ و لہ ہر دوکان کہ لک و ہر دہ گری. قوہی قودسیہی ئیلاہیش بہ (زیت) ناو براوہ کہ لہ بہر بریقہ بریق و بیگہردی، بی ئوہی ئاگری فیر کردن و بیر کردنہوہی پیی بگا، لہ خووہ نور ئفشانی دہ کا و دہس دہ کابہ نور دانہوہ و تیریزہا ویشتن، ہر وا دہ ئین: کہ ئم ئایہ تہ تہ مسیلیکہ لہ قوہی عاقیلہ لہ سہر پلہ و پایہ کانی وجودی خویدا، کاتی بہ زانستی زہروری بنہ خشی و ہہستی پاژہ و جوزئی بو دہس بدا وہ کو ئاؤنہی لی دی کہ وامہ بہستی نہوزہری تیدا دیاری دہ دا، سائہ گہر پلہ و پایہی زانست ئوہی بو لای تیفکرین، را بہری کرد و وزہی ئیستینبات و بہدی ہینہری لہ وا ہاتہ دی دہ بیٹہ شہ جہرہی موبارہ کہ و ئہ گہر ئم گہوہرہ بہ حدس و گومان بہ دہس بی وہ کو (رون و زہیتی) لی دی، بہ لام ئہ گہر نوری زانست لہ سوئگہی قوہی قودسیہی ئیلاہی بہ دہس بی، ئو نہوت و روئہ لہ خووہ بیئہوہی ئاگری بگاتی گہر دہ گری و نور ئہ فشانی دہ کا. ہر چہ نندہ پہری و فریشتہی وہ حی و ئیلہامیش پیی نہ گا، ہیمان لہ نورانی بونی وی کہم نایبتہوہ، کاتی قوہی عاقیلہش بہ جوریکی والہ تہ ک گہوہہری زانست جوت و تیکہ لاؤ بی وہ ک چرا بہ روئ و (نہوت) ئاگروگپ ئہ گری و روناک دہ بیٹہوہ و نوری ئہ میان بہ سہر نوری ئوہی تریاناگپ داوی و نور بلاؤ دہ کاتہوہ، نور

به سهر نوردا که له که ده کات، تیریز له تیریز ده دا و نور به گر شه گرش به سهر یه کا ده که وی بو عه لی سینا، له به راوه ی ئیشارات دا (شهرحی ئیشارات ج ۱ پهره ی ۱۵۳ چاپی میسر) له سهر مه شره بی حوکه ما ئه م ئایه ته ی هیئاوه ته وه و فهر موویه تی: میشکات ئاماژه یه بو ئه قلی هه یو لایی، زوجا جه ئه قلی بیلمه له که و شه جهره ی زه یتونه قووه ی موته فه کیره یه، زه یت قوه ی حه دس و گو مانه (یکاد زیتها یضی و لو لم تمسه نار) قووه ی قودسییه ی ئیلاهی یه (و نور علی نور) ئیشاره ته بو ئه قلی موسته فاد: والمصباح ئه قلی بالفیعله، ناریش ئه قلی فه عاله.

خواجه نه سیری تو سیش قسه که ی بو عه لی سینای له به یانی ئه م ئایه ته داهیناوه ته وه و ئه لی: (ئیشارات و ته نبیها ت ج ۱ پهره ی ۱۵۳ چاپی ۱۳۲۵ هـ) بو عه لی سینا فهر موویه تی: پله و پایه ی قووی نه نفسی به م جو ره ته فسیر کردوه و گو تویه تی: میشکات یانی: ئه قلی هه یو لایی، زوجا جه ئه قلی بیلمه له که؛ شه جهره ش زه یتونه، یانی: موته فه کیره، زه یت: هیز و وزه ی حه دس و گو مانه (یکاد زیتها یضی و لو لم تمسه نار) قووه ی قودسییه ی ئیلاهی یه، و (نور علی نور) دیارده یه بو ئه قلی موسته فاد، والمصباح ئه قلی بالفیعله، والناریش ئه قلی فه عاله. ئه م ئایه ته له راستیدا وه لآمه بو ئه وانه ی وائه م ئایه ته ده که نه به لکه بو جسمانیه تی حه ق ته عالی هه ره وه کو «قاضی عبدالجباری» موخته زیلی له (تنزیة القرآن عن المطاعن) داله پهره ی ۲۵۲ فهر موویه تی... و انما وصف الله نفسه بذلك مبالغة من حیث أن كل الانوار من قبله كما یوصف بانه رجاء و غیاث الی ماشاء کل ذالک. قال تعالی: (من لم یجعل الله له نورا فما له من نور) ده شی بزاین یه کییک له ئیستیعارات و مه جاز گه لی له تیضه ی خوشیک که له قور ئانا زوزه، واژه ی نوره، که له واتای هیدایه ت و گه یشتن به حه فیه ت به کار براوه، نور له ۴۴ ئایه تا هاتووه (معجم الفهرس للقرآن پهره ی ۷۲۵ وه کو ئه م ئایه تانه: ۱- قد جاء کم من الله نور و کتاب مبین (۱۵/۵)

۲- یریدون لیطفئوا نور الله بافواهم و الله متم نوره و لو کره الکافرون

(۸/۶۱).

۳- افمن شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور من ربه (۲۲/۳۹).

۴- و من لم يجعل الله نوراً فما له من نور (۴۰/۲۴)

۵- نورهم يسعی بین ایدیهم ... (۸/۶۶)

خواه‌نی (تفسیر الجواهر) ناودار به تہ تاوی ج ۱۲ لاپہرہی ۲۳. دوا۱
لیکولینہ و یہ ک دہ نوسی: ۱- ہندیٰ ہم تہ مسیلہ یان بہ نوری محمہ دزانیوہ و تو یانہ: کہ
میشکات سینگ۱ ٹوہ و «زوجاجہ» دلّ یہ تی و (مصباح) نبووہ تیہ تی و شہ جہرہی
موبارہ کہ ش داری ہدایہ تی پیغہ مہری مہزنی ئیسلامہ (و لولم تمسہ)
ٹامازہ و ئیشارہ بہ وہ، کہ قسہ بکایا نہ کا فہرمانی ٹو رونہ و زہیتی وی نور ٹہ فشانہ.

۲- ہندیٰ تر لہ بابہ ت حہزرتی ئیبراہیم خہ لیلو لایہ وہی ٹہ زانن و ٹہ بیژن: کہ
شہ جہرہی موبارہ کہ دیار دہ یہ بو حہزرتی ئیبراہیم کہ نہ یہ ہودی بووہ و نہ
نہ سرانی و (نور علی نور) ئیشارہ تہ بہ فرہ بونی نوری محمہ د پیغہ مہری مہزنی
ئیسلام بہ سہر نوری حہزرتی ئیبراہیم دا.

۳- ہندیٰ لایان وایہ و اتاکہ ی عامہ و ہر مروئیکی مؤمین دہ گریٹہ وہ و دہ ئین: کہ
میشکات نہ فسی مؤمینہ؛ زوجاجہ ش دلّیہ تی و میصباح بروایہ تی و شہ جہرہ ش داری
ئیکلاس یہ تی.

۴- حوکما و تو یانہ: ہم تہ مسیلہ ئیشارہ بہ قوای پہنجہی دہ را کہ یہ، کہ بریٹیز
لہ: حہ ساسہ، خہ یال، فیکر، ٹاوہز و نہ فسی قودسییہ ی ئیلاہی.

۶- ئیبنی عہ بیاس فہر موویہ تی (ہذا نور اللہ و ہداه فی قلب المؤمن کما یکاد
زیت المصباح یضی قبل أن تمسہ النار، فاذا مسہ الناس از داد ضوء علی ضوئہ کذا لک قلب
المؤمن یعلم بالہدی قبل أن یاتیہ العلم فاذا جانہ العلم ازداد ہدی علی ہدی و نوراً علی
نور) خواہ‌نی (تفسیر الجواهر) لہ ج ۱۲ لاپہرہی ۲۵ دادہ نووسی: حکمہ ت لہ نازل بونی
ٹہم ٹایہ تہ دوا۱ ٹایاتی (عتق و نکاح و قذف) ٹہ مہ یہ: کہ موسلمانان ٹاگادار بن تا بہ
خہریک بون بہ ٹہ حکامی شہر ع و ٹہ نجم دانی کار و باری کومہ لایہ تی و دینییہ وہ، لہ بیر
کردنہ وہ لہ عہ جباتی خلیقہ ت غافل نہ بن و عیلمی فیقہ ٹہ وان لہ عیلمی کائنات
نہ گریٹہ وہ و لہ لاپہرہی ۴۹ شدادہ بیژنی: لہ تہ واوی، ٹہ دیان و عہ قاید و میلہ ل و نیحہ ل
داہہ مو کہ سیک خوا۱ نور بہ جوړیک دہ پہرستن، چونکا ئینسان بہ فیتہ تی خو۱

ئەوینداری نوره، نور بنچینهی ژیانه، ساوئچوواندنی خوا به نور وئچواندنیکه به فیتره تی مروّف نیزیکه.

لینکۆله رانی ئوروپاایش توژانه وهیان له سهر ئایه ته وه ئه نجام داوه (بلاشهر، وه رگپرانی قورئان به نه قل له کلیرمۆن گانو، ج ۳ لاپه ره ی ۰۱۰۱۲) *Cermontcaneau* وسته یانه وینه یی له په راوه عاسمانیه کانی ترا په یا بکه ن و دیارده یان بپه راوه ی عه هدی عه تیق کردوه که نوسراوه: (و به منی وت: چه بینی؟ وتم: روانیم وایستا شه م دانیک که هه موی له ته لایه و روئندانیشی به سه ره وه یه و حه وت چرای له سه ره و هه ر چرا په کیش حه وت لوله ی هه یه و له که ناریشی دو داری زه یتون هه یه که په کیان به لای راستی روئدانه که وئه وی تریشان به لای چه بیه وه یه تی.)

یه کی تر کو شاره که له م مه سه له قورئانه دا له روانگای قه ندیلی راهیبان داله تیئوری مه سیحی دا شتیک بدوزیته وه (ریچارد بیل *Richardbell* ئینگلیسی لاپه ره ی ۱۳۶ هه ر ئه و په راوه یه، به ئیشاره ت به میسباح راهیبانی نه سارا که له بیانا نا، له دور روناکی ده دا، ئه مه ی له دیوانی ئیمرو لقه یسی هاوردوه. *يُضِي سَنَاهُ أَوْ مَصَابِيحُ رَاهِبٍ، اِمَالُ السَّلِيْطِ بِالذَّبَالِ الْمُقْتَلِ دِيَوَانِي ئِيمِرُو لَقَهَيْسِ لَپَهْرَهِي ۶۶* چاپی لیدن. هه مو ئه زانین ئه م شاعیره ناوی ئیبنی حه جهری ئیبنی عومه رولکه ندی یه وئه هلی نه جده و شاعیری عه سری جاهلیه و ۱۳۰ سال بهر له هیجره ت ژیاوه و رایگه یاندوه که ئه م ته مسیله که نیسه کانی رومی شه رقی که له روژگاری بیعه سه تی ره سول له ده شته کانی شاما زور بون دینیته وه یاد به لام ئه م جوړه لینکۆلینه وانه ی زانا یانی موسسه ی بلاشیری پایه و مایه یه کی وای نیه، دل خوشکه ربی.

یه کیک له مه لا که و ره کانی کوردیش به ناوی (مه لا عه بدولکه ریم ناودار به شیرازی) باپیره گه و ره ی: (شه پۆل) له راقه کردنی ئه م ئایه ته نویسیوه تی: (الله نورالسموات و الارض) و اتا: خوای به رزو بیچون روناک که ره وه ی ئاسمانه به خور و مانگ و ئه ستیره و رازینه ری زهویه، به دار و گول و ئاووروانگا و جوگه و شه تاو هه روا کوتویانه: رازینه ری ئاسمانه، به په ری و سروش به ئاردنی پیغه مبه ران ری ئیشانده ری ئه هلی زه وی و ئاسمانه به نوری خو ی .. نوری خودا وه حییه و په یامیه تی (مثل نوره کمشکوة فیها

مه به ستیش به و تاقه قیندیله، که پلّیته یان تی خستی و هه لیان گرتبی و روشنیان کردبی ، به لی مه سه لی قورئان وه کو چرایه که و تاقی وی قیندیل یه تی و ئه و خوینه ره شه واه، له دهرونی جهرگدایه وه کو نه وگره یه، واه به سهر پلّیته ی چراهه یه.

گه لو، چرا که پیغه مبه ره، که له دار و ریشه ی ئیبراهیمه ئه بو به کر عه تیقی سوراوایی له ته فسیری تاهیریدا داستانیکی نیزیک به وقسانه ی نویسه و ده لی که بولئه حباریش و تویه تی: حه زره تی محمه دمیشکاته و زوجاچه و میسباحیش دورو نوری نبووه تن، خوانوری ئیمان و برواله ناودلیکادائنه نی که روناک و به راق بی، سو فییه کان: سه هلی کوری عه بدولای، توسته ری (شوشته ری) که له سالی ۲۰۰ له دایک بووه و له سالی ۰ دا مردووه له (تفسیرالقران) خویدا به نه قل له حه سه نی به سری ده لی: (مثل نوره) دلی عارف و زیبای ته وحیده، چونکا دلی پیغه مبه ران له وه روناکتره که بشی به م جوړه نورانه ی و یچوئینن، هه رواگوتویه تی: نوری قورئان وه کو چرادانیکه که چراکه ی مه عریفه ته و پلّیته که شی فه رایزه و روئه که شی ئیخلاسه و روناکی یه که شی و یساله، دیاره هه رچی له ئیخلاسه زیادکری نوری چراکه زیده تر ده بی و هه رچی له فه رایزیش چاکتره نجام بدری رهنگ و بریقه ی زیاتر ده بی.

(عه بدوره حمدانی سولله می) نویسه تی: دل و دهرونی عارف وه کو ئاسمانه، هه ره وه کو ئاسمان به دوانزه بورجی ئاسمانی راه ستاوه و نه زمی جیهان راگیر اوه هه رواش تا دوانزه خه سلته له دلی عارفدا پایه داره، نه فسی ئه و به نوری عافیته نورانی یه.

روزبه هان به قلی: نوری خواجیگای دلّه و دلّ عه رشی خواجه قلب المؤمن عرش الرحمن، غایة الامکان فی درایة المکان نوسراوی قدوة المحققین و خواناسان: مه حمود بن خواداد - ی شنوی که له سه ته ی ۶ و ۷ مانگیدا ژیاوه یا مه جموعه ی ئاساری فارسی لاپه ره ی ۲۶ چاپی ۱۳۶۸ هه تاوی.

خواجه عه بدولاهی ئه نساریش نویسه تی: نور هه ندیکیان زاهرن و هه ندیکیشیان باتینن، بو نوری زاهری خوا فه رمویه تی: (جعلنا سراجا وهاجا) بو نوری باتینیش فه رمویه تی: (فمن شرح الله فهو علی نور من ربه) نوری زاهیر نوری مانگ و

روژه، نوری باتینیش نوری ته وحید و ماريفهت، نوری مانگ و روژ نه گهر چی جوان و خوشیکن به لام روژیک به کوسوف و خوسوف ده گیر درین به لام روژی ماريفهت ماريفهت و نوری ته وحید که له ریشه و ناخی دل ده دا و نه روی، هه رگیز کوسوف و خوسوف بونیه و تاریک دا نایی خور هه لاتیکه بی غوروب، که شفیکه بی کوسوف و ئیشراقیکه، له پله ی نهوین و ئیشتیاقدا (ان شمس النهار تغرب الليل و شمس القلوب لیست قعیب) حوسه ینی کوری مه نسوری هه لاج شه هید ۳۰۹ ی مانگی ده بیژی: له کاسه ی سه رانوری وه چی هه یه و له نیوان دو چاودانوری مونا جات و له گوینچگه دانوری یه قین و له زوانا نوری به یان و له سینگا نوری ئیمان و له ته بیعت و خو کردا نوری ته سییح: (سه بجه) هه رکاتی یه کیک له و نورانه گریگری به سه ر نه وانی تر دا زال ده بی؟

(محیدینی عه ره بی) له ته فسیر ه که ی خویدا ده نوسی (الله نور السموات والارض) واتا: نوینگه ی ئاسمان روحوه هی زه ویش له شه، نوریش: بونه وهر و وجودی موتله قه، که گشت بونه وهرانی، جیهان له سوینگه ی نه ووه بونه ته بونه وهر وهاتو نه ته وجود (مثل نوره) واتا: سیسفه تی وجودی حق و زوهوری نه وه (کمثل مشکوة فیها مصباح) ئیشاره ته بو تاریک و نوته کی له شی و نورانی بونی وی به نوری روحو و گیان. زو جاجه ش ئیشاره یه، به دل و دهرونی نورانی عارف و خواناس که به نوری ئیشراق وه کو چرا به گروناک بوته وه، که و که بی دوری دلی عارف و دره و شینه وه ی نه وه، شه جهره ی موباره که ش: نه فسی قودسییه ی پاک و چاکه، که رونا که. مه وله وی ده بیژی: (به رگی ۴ مه ثنه وی په ره ی ۴۲۵ - له بابته لاشرقیه و لا غربیه):

قابل تغییر اوصاف تن است روح باقی آفتاب روشن است
اوست بی تغییر لا شرقیه نی ز تبدیل که لا غربیه
و سه بازهت به واتای (نور علی نور) یش ده لی:

نور حسی رو که نورش راکب است حسرا آن نور نیکو صاحب است
نور حسی میکشد سوی سـرا نور حشش می برد سوی علا
نور حسرا نور حق تزین بود معنی (نور علی نور) این بود
الله نور السموات والارض: ده توانین بیژین مروّف به هوش بی و دلی لای خوابی

دهیته میشکات که له ودا شوشه یه ک هه یه که له و شوشه دا چرایه ک هه یه که نوری خویه و دل دوا ی کرانه وه وه کوئه سئیره ی دوری لی دی و رون دهیته وه، له نوری داری مدفهرک و موباره که ی، پرسود بونی روحانیتی یادو زیکر خویه. که نه له خور هه لاته وه یه و نه له خوراواوه یه. به لکو له رنگای دل و دهرن که نه خور هه لاتی یه و نه خوراواویی یه ناشکراده بی (و لو لم تمسه نار) و اتا: نه گهر دل له یادی خوا غافل نه بی که به پی: (وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ) سوره ی ۴۳ (زوخروف) نایه ی ۳۶ دهیته هو ی نیزیک بونه وه ی شه یتان که له ناگره (نور علی نور) له نور و تیشکی نه و زیاده ده بی تاهه موی دهیته نورو تیریز و خور، روناکایی، به واتایی تر نه ورونه هه همیشه نوره ده ها ویزه ی: نه گهر چی ناگریشی: نه گاتی: که ناور هو ی نور و روناکایی یه: و اتا: له دل و هه ناو په یتا په ی تاگری نور و تیشک هه لده ستی و نور ده داته وه و نه شوشه بلوره: (فی بیوتِ اِذْنِ اللّٰهِ اَنْ تُفْعَ وَ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ) چونکا مروفی دهرن نورانی خهریکی خواناسی و خوادوژی یه و له یادی خوا دایه، جا له بهر نه مه مرتبه دای مه حزوفی که (فی بیوت) دهیته خه بهری، نه گهر (هذه الزجاجة) . . . . . مست له بیوت له شی مروفه، چونکا نه ونه نورانی یه، که هه مان عالمی میساله، که له خابو پنجه ی له شی دایه. نه گهر موبته دای حزف کراو (هذه المشكوة) بگرین نه شی مه به ست له (بیوت) مه قامی خه لوته بگرین و اتا: نه و دلّه نورانی یه، که له دهرونی نه و نور دیته دهر، هه ر نه و مه قامه پاک و خه لوته تی دل و دهرونه. بو به یانی: مثل نوره) شی ده فهرموی: (يسبح له فيها بالغدو و الاصل رجالٌ لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله) و اتا: مروف گه لیک هه ن که له و خانوچکه دا هه ر که ره به یانیان بولله و شه و نیوه شه و، یادی خوا ده که ن و کرین و فروتن و بهر ژهن دی نه م جیهانه نه وان له خوا دوره وه ناخا.

سه رچاوه:

ته فسیر المصحف المفسر دوکتور فه ریدوه جدی

* ته فسیری مه فاتیح الغیب: (ته فسیری که بیر نوسراوی ئیمام رازی.

* الاتقان فی علوم القرآن: جلال الدین سیوطی.

- * استعارات قرآنی: دکتر صباح
- * ته فسیری مراغی: احمد مسطفی المراغی.
- * دایرة المعارف مذاهب (انسیکلویڈی مذاهب)
- * ته فسیری فی ظلال القرآن: سید قطب.
- * ته فسیری جواهر ناودار به ته تتاوی ج ۱۲ لاپه ره ی ۱۳ و ۲۵ و ۴۹ چاپی میصر.
- * منظومه ی حاج ملاهادی سبزواری لاپه ره ی ۷ و ۳۰۶
- * ته بیعیات، نجات شیخ ابوعلی سینا لاپه ره ی ۷۴ و ۲۶۹ چاپی مصر.
- * تنزیة القرآن عن المطاعن: قاضی عبدالجبار معتزلی لاپه ره ی ۲۵۲.
- * مشکات الانوار: تیمام محمد غزالی.
- * شرح اشارات ج ۱ لاپه ره ی ۵۳ چاپی مصر.
- * الاشارات و التنبیها ت ج ۱ لاپه ره ی ۱۵ چاپی مصر ۱۳۲۵ هـ
- * ته فسیر بیضاوی ج ۴/۴۰۰.
- * ته فسیر ته به ری ج ۱۸ لاپه ره ی ۱۰۷ و ۱۰۴.
- * دیوان امرؤ القیس لاپه ره ی ۶۶.
- * ته فسیر ابن کثیر ج ۶ لاپه ره ی ۱۲.
- * کشف الاسرار ج ۸ لاپه ره ی ۷۳۰ (تفسیر ابوالفضل میبدی ناودار به ته فسیر خواجه عبدالله انصاری).
- * مقدمه ی کتاب المصاحف طبع ارتور جفری ۶۵ و ۱۵۰.
- * ته فسیر محی الدین عربی.
- * المعجم المفهرس للقرآن لاپه ره ی ۷۲۵
- * امثال القرآن الماوردی.
- * تاریخ قرآن نولد شوالی.
- * بلاشر: ترجمه ی قرآن بنقل له کلرمون گانو.
- * ته فسیر نه لمه ناز: محمدرشید رضا تقریرات - درس شیخ محمد عبده.
- * ته فسیری قورتوبی الجامع لاحکام القرآن: محمداحمد الانصار القرطبی بیروت ۱۹۶۵

* ته فسیر روح المعانی: علامه شهاب الدین محمود آلوسی.

* امثال القرآن ابو عبدالرحمن .

* ته فسیر که شاف ابو القاسم محمود زمخشری.

* الحواشی المدینة: شیخ محمد سلیمان کوردی مدنی

* تاریخ قرآن هیر شفلد.

* ته فسیر لباب الالباب خازن.

* دائرة المعارف الاسلام (انسیکوپیڈیا اسلام).

* المستقصى فی الامثال.

* ته فسیر روزبهان (عرایس البیان).

* تعليقات فی القرآن: علامه عبدالکریم ناو دار به شیرازی.

نهم و تاروته فسیری نایه ی نوره له ژماره کانی ۶۴ و ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ گوواری سروه سالی حه و ته م چاپی ناوه نندی بلاو کردنه وه ی فرهه ننگ و نه ده بی کوردی صه لاهه دین نه یوبی سالی ۱۳۷۰ ی هه تاوی، بلاو کراوه ته وه به لام بداخه وه هه له ی چاپی زوربو، کاک نه حمه دشه ریفی ئافه رین نامه یه کی له سه ر نویسه و له روژنامه ی حه و تانه که له تاران چاپ ده بی له ژماره کانی ۴۰۹ و ۴۱۰ سالی ۱۰ ئابی ۱۹۹۲ زاینی بلاو کراوه ته وه وه به کورتی به مجوره یه:

وه رگیان ورافه کردنی قورئانی پیروز به زمانی کوردی، له نا و کوردان کاریکه تازه. دوکتور کامران به درخان له ساله کانی (۴۰) ی زاینی له شاری شامی سوریه مانگنامه ی (روژانوی) به زاراوه ی کرمانجی و پیتی لاتین ده رده خست، له وان سالان دا ده که وینته سه ر نهم نه ندیشه یه که به شیک له قورئانی پیروزی بکاته کوردی و له لاپه ره کانی روژانوی دا بلاوی بکاته وه و نهم کاره شی نه نجام دا و بوه وه لین جار، له میژوی کوردستان و ئیسلامدا، چه ندسوریه کی له قورئانی که ریم، وه رگیایه سه ر زاراوه ی کرمانجی وله لاپه ره کانی گوواری روژانوی چاپی کرد که به ناوی (ته فسیری قورئانا پیروز) بلاو بوه وه.

پاش ئەم کاره به نرخ و به جی یه ره حمه تی کامران به درخان، زۆر کوردی تر
خوین له قهره ی رافه و هه رگيرانی قورئانی پيرۆز دا و سوره کانی قورئانیان به هه ر دو
زاراوه ی سه ره کی (کرمانجی سه رو و کرمانجی خوارو)

به لام رهنگه ئاخيرين کارينکی که له م مه يدانه دا کرابی، کاره که ی ماموستا دوکتور
مه محمه د سالحی ئیبراهيمی بی که ئایه ته کانی کردۆته کوردی و لیکیداوه ته وه،
هه لسه نگانندی ئایه ی نوری به شیوه ی لیکولینه وه ی زانستی که له ژماره کانی ۶۴، ۶۵،
۶۶، ۶۷ گوڤاری سه رو هه دا بلا و کراوه ته وه.

ماموستا حاجی مه لاساله ی ئیبراهيمی (شه پۆل) یه کینک له و نوسه ره کوردانه یه،
که چه ندين ساله خه ریکی خزمه ت به فه رهنگ و ئه ده بی کوردی یه و له م رینگا یه دا زۆر
هه نگاوی به که لک و سو دمه ندی هه لگرتوه و خزمه تینکی باش و به رچاوی به
کتیبخانه ی نه ته وه که ی کردووه، که له م بواره دا ئاخيرين کاری ماموستا حاجی
مه لاساله رافه کردنی ئایه ته کانی قورئانی پيرۆزه به ته واوه تی که به شیوه یه کی زانستیانه
ئه نجامی داوه و ئیستا له دار القرئان له ژیر چاپ دایه.

ههروهک عه رزم کردن، به شیک له رافه کردنه که ی سوره ی نوره له گوڤاری
سه رو هه دا بلا و کراوه ته وه.

وه رگيران ورافه کردنه که ی ماموستا حاجی مه لاساله به راستی به شیوه یه کی
زانستی، عیلمی ئه نجام دراوه و به زمانیکی کوردی زۆر ساده و ساکار، ئایه ته کانی لیکدا
وه ته وه ئەم کاره ش کرنگی یه کی زۆری بو فه رهنگ و ئه ده بی کوردی، هه یه و ئه و
که سانه ی که ده یانه وی له فه رمو ده کانی یه زدانی مه زن به کوردی حالی بن، به راحه تی
ده توان سو د له م کاره گرنگه ی حاجی مه لاساله وه ریگرن.

حاجی مه لاساله ئایه تی ۳۵ ی سوره ی نور به م جوړه رافه ده کا:

خوا نوری ئاسمان و زه وینه، مه سه له ی نوری خوا، وه کو چرا دانیکه که له وا
چرایه کی (پیر نور) هه بی. ئه و جرایه ش له ناو حوباییک (رو پۆشی چرا، له شوشه یابلور)
دا بی، حوباییکی بی گه رد و گه رشه دار، وه کو ئه ستیره یه کی ورشه دار ئه و چرایه به روئیک
روناک ئه بی وگر ئه گری که له زیتونیکه پریست و به ره که ت گیراوه، که نه خۆر هه لاتی یه و

نه خور ئاوابی یه (روڼه که نه و نه بیخوش و بالاوته و پاکه) نیزیکه بی نهوهی ئاگری بگاتی، گربگری و بایسیخ نور له سهر نوره (تیریزوتیشک به سهر تیشک دا تیریز ده ها وی)

هه رکه سینک خوا بیه وی، به ره ونوری خووی رینوینی و هیدایه تی نه کا، خوا ئاگای له هه مو شیک هه یه.

(نه م چراپرتیشکه) له ناو خانو به ره گه لیک دایه که خوا ئیجازه ی داوه دیواره کانیاں به رزو بلیند بکرته وه (تادزوجه ته و جه رده په ی پی نه بات).

مه لا ساله، له لاپه ره کانی (۱۱-۱۰) ی سر وه دا، واتا و مانای و شه ی نوری له روانگه ی قورئانی پیروژه وه به شیوه ی ته فسیری قورئان به قورئان لیکداوه ته وه و زور به وردی له وشه که ی کولیوه ته وه، ره نگه نه وه ته نیا رافه و وه رگیرانی قورئانی پیروژی، به کوردی که رافه که ی به شیوه یه کی عیلمی و زانستی یه که په رژاوه ته سهر لیکدانه وه ی مانا و اتای و شه گه لی قورئان.

به شی دوهمی رافه ی سوره ی نور و نایه ته کانی له ژماره ی ۶۵ گو فاری سر وه دا بلاو بوته وه، له وبه شه ش دا، حاجی مه لا ساله هه میسان، له سهر رافه کردنه که ی ده روا و بیرو بروای زانایانی ئیسلامی له م باره وه لیکده داته وه و ده نوی:

هه ندی وتویانه مه به ست هه مان نوری رینوینی و هیدایه ته که خواله ناو دل و ده رونی خودان بروایاندا گیر ساندویه تی.

هه ندیکیش نه وه یان به واته ی قورئان گرتوه که له ناخی دلی مروف نور و تیریز نه هاویژی...

حاجی ماموستا مه لا ساله، دریزه به رافه کردنی نایه ته کانی سوره ی نور ده دات و به شی سی یه می نه م و تاره گرنگه ی له ژماره ی ۶۶ سر وه دا چاپ کراوه، که له به شی لیکدانه وه ی و شه پیروژه کانی (میشکات، زجاجه: مصباح شه جره و زیت) دا ده نوی: هه ره که له ویتانه، نامازه کردنیکه بویه کیک له و حه واسه، قه وه ی حه ساسه به میشکات ناوبراوه که جیگای چرادانه و روی له شتانی زاهیره نه وانه، رو ناک ده کاته وه تاهیزه کانی تر نه وانه ده رک بکه ن.

قهوه‌ی خه یالییه‌ش به (زجاجه) ناوبراوه، تا سووه‌ری مودریکات له‌هر لایه‌که‌وه
ده‌رک بکاو‌ئه‌وانه‌ش به‌ئه‌نوار‌ی عه‌قل‌ی روناک بکاته‌وه
قهوه‌ی ئاقیله‌ش به (مصباح) ناوبراوه‌که ئیدراکات کوللی و مه‌عارفی ئیلاهی له‌ناو
دل و ده‌رو نارون هه‌ل بکا.
قهوه‌ی موته‌فه‌کیره‌یش به (شه‌جهره‌ی موباره‌که) ناوبراوه، چونکائه‌که‌رله...
ئه‌عرازی جسمانی خالی بی، نه‌شه‌رقی و نه‌غهری ده‌بی
قهوه‌ی قودسی یه‌ی ئیلاهی‌ش به (زیت) ناوبراوه، که‌له‌به‌ر بریقه‌ بریق و بی
گه‌ردی، بی‌ئه‌وه‌ی ناگری، فیرکردن و بیرکردنه‌وه‌ی پی بکا، له‌خووه‌ نور ئه‌فشانی ده‌کاو
ده‌ست ده‌کا به‌ نور دانه‌وه و تیریز هاویشن، هه‌روا ده‌لین که‌ئه‌م ئایه‌ته، ته‌ مسیلیکه
له‌قهوه‌ی عاقیله، له‌سه‌ر پله‌و پایه‌کانی وجودی خویدا، کاتی به‌ زانستی زه‌روری بنه‌خشن
و هه‌ستی پاژه‌و جوزیی بو‌ده‌ست بدا‌وه‌کو ئاوینه‌ی لی دی که‌وا مه‌به‌ستی نه‌وزه‌ری تیدا
دیاری ده‌دا، سائه‌که‌ر پله‌و پایه‌ی زانست ئه‌وی بو‌لای تیفکرین را به‌ری ...

- سەر زمانی کوردی.
- محهمەد صالح ئیبراھیمی محهمەدی: (شەپۆل) ئەم کتێبێکە نووسێو:
- ۱- دین و ئەدەب چاپی ۱۳۶۱/۶/۲۸ هـ تاران.
  - ۲- کۆزانی فەرھەنگی زمانی کوردی نەو رۆژی ۵۹ و ۱۳۶۰ هـ- تاران.
  - ۴- باوی کۆمەڵایەتی و میژویی... چاپی نەو رۆژی ۱۳۵۷ هـ تاران کە ئیستابە ناوی باوی کوردەواری بۆ جاری دوەم لەین چاپدا.
  - ۵- بەرگی یە کەمی زانایانی کورد... یاگەنجینە ی فەرھەنگ و زانست چاپی ۱۳۶۴ تاران.
  - ۶- تەفسیری سورە ی فاتحە الکتاب چاپی ۱۳۶۶ هـ
  - ۷- نوژمارە کووار بە ناوی گرشە ی کوردستان، کە، یە کەم ژمارە ی لە ۱/۳/۱۹۸۱ زە تاران بلاو کراوە تەو.
  - ۸- ئینسان و پروا: (وەرگەر او یە) چاپی ۱۳۶۱ هـ تاران.
  - ۹- شارەمیش هەنگوین تەرجمە ی سورە ی موبارە کە ی نەحله، و ئەم کتێبێکە ئامادە ی چاپن.
- ۱- تەفسیری قورئان تەرجمە لە پروی المصحف المفسر نو سراوی فەریدووە جدی لە ئەو ئەلی قورئانە و تە ئاخیرین سورە ی قورئان.
  - ۲- بەرگی ۲ و ۳ و ۴ و ۵ زانایانی کورد.. یاگەنجینە ی فەرھەنگ و زانست.
  - ۳- نوێز بە فارسی و بە کوردی.
  - ۴- عیلمی کە لام.
  - ۵- شەرحی حالی حەزرتی محمەد (د- خ) و خولە فای راشیدین بە کوردی و بە کورتی.
  - ۶- شەرحی حالی ئیمامی شافعی، حەنەفی، مالکی، حەنبەلی، ماتریدی و عقایدی فقهی ئەوان.
  - ۷- حەزرتی شیخ عوبەیدیلا ی نەهری، قدس سرە العزیز.
  - ۸- تەرجمە ی ئایاتی موتە خەبە ی قورئان.

۹- حهزره تی ئیمام شافعی و بیروپرای فقهی و ئوصولی ئه و پیشه وایه و داب و ده ستوری نوپژ به پپی فقه ئه و زاته، به وینه ی کتیبیک که به وینه ی و تاریش له روژنامه ی شه هاده ی کوردی بلا و کراوه ته وه له ژماره ی ۲۲۳ تا ۲۲۸.

وینه ی بیبلوگرافی یا کتیب ناسی نوسراوه کانیش به م جوړه ن: ژینا وهری زانایانی کورد له جهانی ئیسلامه تی، یا گه نجینه ی فهره ننگ وزانست:

که شه رحی گه وره بیوا و نوسهران و شاعیرانی کورده، به زمانی کوردی: وه کو: مه ولانا خالد شاره زوری، شیخی ئیشراق و بیروپرای ئه و له بابته فله سه فه ی ئیشراقه وه، غه وشی گه یلانی، حهزره تی شیخ عوبه دیدیلانه هری، سه ید طه ی شه مزینی عه بدولقادر: عه وشی ثانی، مه لا ئه بو به کری موصه نیف - حوسین حُزنی - مه لاعلی تورجان، دوکتور کامران به درخان - ئه حمه دی خانی - حاجی قادری کوپی - مه لای جریری - حاجی خه لیفه مه لا محه مه د: (به ها) موفتی زه هاوی، وه فایی - میرزا عه لی قازی، نورنیساخانم، داره مر واری یا شجرة الدر - مه لا محه مه د قزلجی، مه لا ره حمانی پینجونی - به دبع الزمانی کوردستانی، عه لامه شه عیدنورسی، بیسارانی، مه حوی - زه یوه ر - حه ریق - فه قی ته یران، عه لی تهرموکی، ئامیدی، مه جدی، مه ستوره، نالی - عه لامه عه بدوللا بیوشی عه لی ئه صغه ری کوردستانی - پیره میرد - تاهیر به گ - گیوی موکریانی - ابن الحاجب شاره زوری، صه یدی هه ورامی، ئه مینی ئه ودال، ئینو جه نی - عه لامه که ماله دین وزانایانی شاره زوری و ئامیدی، ئینو صه لاح - خازنی - عه بدوالرحیم مه وله وی، عه لی حه ریری، مه لاهه لیلی سیرتی، شیخ یوسف ئوغلو، دلدار - قاناتی کوردو، شامیلوف، ره شیدیا سه می

عه لی سیاباندوف - مه لا مه حمودی بایه زیدی سلطان العرفا: حاجی سه ید عه بدولا گه یلانی زاده - سالم سنه یی، شیخ ره زاتاله بانی - گوژان، حه مدی - مه لایه حیا مزوری، شیخ عه بدوره حمان روژبه یانی، شیخ سه عیدی پیران، شیخ مه حمودی ئه مر - به درخان، شیخ سه لام بارزانی - عه زیزخان سه رداری بوکان - کوپی خه له کان - ئه بوفیدای ئه یوبی،

شیخ نوره دینی بریفکانی - باباطاهری عوریان - مه لاپه ریشانی لور - شیخی شه رقاوی.
به رگی یه کهم چاپخانه ی مه هارت - تاران - له سالی ۱۳۶۴ هه تاوی له چاپ دراوه و
۸۸۶ لاپه ره یه و به زمانی کوردی یه.

هه ره له باسی فه لسه فه ی ئیشرافه وه تاده گاته باسی فه قی یه تی و ئه ده ب و فقه اللغه و
که رت کردنی واژه و واژه نامه که ی پرو ته ژی یه له مه بهستی زانستی و لیکولینه وه و
ورده کاری عیلمی جوان و رازاوه.
باوی کورده واری:

چهن مه بهستی جیا جیا یه به زمانی کوردی وه کو: به هاری ئازادی، نه ورۆز،
کوله چوار شه مه، هه ته ری و مه ته ری، کۆسه، میر میرین، سیانزه به ده ر، داب و ده ستوری
فه قی یه تی، به یت و باو، لیکولینه وه، چریکه ی شه و یاروشه و بوو چهن چیروک و مه بهستی
میژویی، وه کو میژوی هۆزی شوانکاره، چاپخانه ی جه واهیری - تاران - چاپی سالی
۱۹۸۰ زاینی، دوسه ت و حه وت لاپه ره یه.

۱- په ند یا ئه مسالی قورئان:

ئهم کتیبه پر پره له مهستی جوان و وردی که لامي و کومه ل ناسی و علمی و فه لسه فی و
دینی و ئه خلایقی، له بابه ت واتای ئه مسالی قورئان و به راورد کردن له گه ل چهن په ندی
کوردی و ته فسیری چهن ئایه ت به شیوه ی ته فسیری مه وضوعی، فه لسه فه ی چاوه دیری
گشتی، وانا کردنی ئایه ی نور به شیوه ی وردی زانستی و ده ر برینی بیرواری زانایان له و
بابه ته وه، پروا و ئیمان و زانست و عیلمی که لام، که له چاپخانه ی:

مه هارت - تاران، چاپی یه که م، سالی ۱۳۶۲ هه تاوی له ۲۷۸ لاپه ره له چاپ دراوه و نرخی
۳۵ تمه نه، به زمانی کوردی نوسراوه.

۲- کور وکاش یا میژوی موکریان:

له بابه ت میژوی مه هاباد و مه لبه ندی موکریانه وه به زمانی کوردی باس ده کاو
له چاپخانه ی پیروژ - تاران چاپی یه که م سالی ۱۳۶۶ هه تاوی له ۲۹۸ لاپه ره له چاپ دراوه و

نرخى ۸۹ تمه نه.

۳- کوزانى فهرهنگى زمانى كوردى:

برى له بابته باوى كورده وارى و فولكلور: خه ته نه سوران و ژن هينان و داب و دهستورى مهرو مالآت به خيو كردن و هوزه وارى و يه كتر ناسينه وه به كوردى قسه ده كا- چاپخانه جواهيري- تاران- له سالى ۱۹۶۱ زايى له ۱۱۲ لاپه ره له چاپ دراوه و نرخى ۱۵ تمه نه.

۴- گر شهى كوردستان:

كووارى گر شهى كوردستان ژماره يه كه مى له ۱۹۸۱/۳/۱ زايى بلاو كراوه ته وه و تا نو ژماره ي لى چاپ كراوه و به وينه ي كتىب له يه ك بهرگدا كو كراوه ته وه، ئەم كوواره زياتر به ئەدهب و ويژاوه رى و هونه و چريكه و فولكلور و باوى كورده وارى و فهرهنگ گر ينگى داوه و جوان و پره له مه به ستي جوان جوان.

۵- دين و ئەدهب ياقسه ي داييژ راوى پاراوى زوانى كوردى:

هه ندى مه به ستي دينى يه له بابته (شورا و اولى الامر) كارو عه داله تى كومه لايه تى، مافى ژن و بانگ كردن بو يه كيه تى و شيرين زمانى و زمان و خو يندن و سه برو دين و ئەدهب و جه برو ئيختيار و نزولى قورئان، هيدا يه ت، روژو گرتن، به زمانى كوردى قسه ده كا و له په ريه ي ۱۶۱ تا ۲۴۳ ته فسيري سورته كورته كانى قورئانى پيروژه به كوردى يه و له چاپخانه ي نارمان- تاران له سالى ۱۳۶۲ هه تاوى چاپ بووه و ۲۵۳ لاپه ره يه و نرخى ۳۵ تمه نه.

۶- ته فسيري فاتحه الكتاب به كوردى:

ئەم و توويژه له روژنامه ي شه هاده ي كوردى سالى ۶ ژماره ي ۲۸۲ در ۲۶ سپتامبر ۱۹۸۹ ي زايى و ۴ ره زبه ر (به ران) ي ۲۶۰۱ ك و ۲۵ سه فه رى ۱۴۱۰ ي مانگى و ۴ ي ميه رى ۱۳۶۸ ي هه تاوى له گه ل و ينه چاپ كراوه.

بيلوگرافى ياك تيب ناسى:

* ناوی کتیب: ته فسیری فاتحة الكتاب به کوردی.

* نوسه ر: محمه د صالح ئیبراهیمی محمه دی (شه پۆل).

* ناشر: به هه وکاری معاونت بین الملل ته بلیغاتی ئیسلامی ئیران.

* چاپی یه که م سالی ۱۳۶۷ هه تاوی.

* تاریخی ئیتشار: ۱۳۶۷/۸/۱۴ هه تاوی.

* جیگای بلا و کردنه وه، تاران

* تیراژ ۵۰۰۰ دانه

* لهه په راوه دا بیرو رای زانایان و ته قسیم بهندی ته فسیر زانان له بابته زانستی که لام دا، تیبدا گو نجاوه و زور به وردی قسه ی لیکراوه و تائیسنا سوره ی حمه مد بهم شیوه زانیاری یانه ئاوا جوان و عیلمی واتا نه کراوه.

له ئاخیر یشدا له بابته بیژه ی قورئان به شیوه ی فقه اللغه زور زانایانه قسه کراوه و بیرو رای ئیمام شافعی فهرا، ئه بو حه سه ن ئه شعهری و پهیره وانی ئه و، ئه قیده ی زجاج، لحيانی و دوکتور صبحی صالحی تیدا خونجاوه و که میکش له بابته مه سه ل و چریکه ی حه ی بنی یه قطان (زیندوی بیدار) زور پرواتایانه قسه کراوه.

بنام خدای دانا و توانا

فاضل و محقق محترم جناب آقای محمد صالح ابراهیم محمدی (شه پۆل) موضوع / کتاب (ته فسیری فاتحة الكتاب).

با عرض سلام و آرزوی موفقیت بیشتر برای آن محقق فرزانه، به استحضار می‌رساند که کتاب فوق‌الذکر را، که به زبان کردی نوشته‌اید، با علاقه و اشتیاق مطالعه نمودم.

چون کتاب مذکور برای اینجانب بسیار جالب بود لازم دانستم که بصورت اجمال و در چهارچوب تشخیص‌های خود نظر خود را راجع به آن، بشرح ذیل به عرض برسانم. ۱- چون تا جایی که بنده اطلاع دارم، این اولین باری است که یکی از سوره‌های قرآن

مجید، به زبان کردی بصورت یک کتاب مستقل تفسیر شده است، لذا کاری است کم نظیر و ابتکاریست جالب.

۲- از اینکه به زبان کردی حالت عرفانی می بخشد، قدمیست بسیار بدیع در احترام به زبان مادری نویسنده کتاب، که قابل تقدیر است.

۳- در مقایسه این کتاب با سایر تفسیرها یا ترجمه های دیگر قرآن مجید به زبان کردی، این کتاب بسیار مدرن نوشته شده است و برای خوانندگان این عصر بسیار پرکشش است.

۴- مسئله بسیار مثبت در تدوین کتاب این است که در تفسیر سوره مبارکه مذکور، نظر صاحب نظران مشهور را نیز عیناً درج فرموده اید از قبیل: زمخشری، فخرالدین رازی، محمد غزالی و غیره. که حالت استناد بیشتری به کتاب می دهد.

۵- مهمتر از همه نکات فوق الذکر این است، که افرادی که زبان عربی بلد نیستند و کردی بلدند، می توانند با سهولت این کتاب ارزشمند را بخوانند و در رابطه با شناسایی با مذهب خود، که اسلام است، از راهنمایی های ارزشمند آن بهره مند گردند.

در خاتمه امیدوارم که در خلق این قبیل آثار گرانقدر بیش از پیش توفیق حاصل کنید.

ارادتمند - حسن صلاح (سوران)

تهران ۱۳۶۷/۱۰/۱۱

ارادتمند - حسن صلاح (سوران)

***

بیروای تهفسیرزانی قورئان

ئه بو حه فس عومه ر بن عه لی بن عادل حه نه لئ دیمه شقی که له ۸۸۰ مانگی به دوامردوه. له تهفسیری ۱۸ بهرگی خویدا به ناوی لوباب له عولومی کتیدا، وتویه تی: موجهید له ئینی عومه ری بیستوو که مرویی له کورد - ی فارس ئامازه ی به سوتاندنی ئیبراهیم کردوه. ئیین عادلش به نه قل له ئیبی جه ریح ناوی ئه و مرویه ی به ۲ جور (هرین و هنرین) نویسه و به یه که م که سی زانیوه که مه نه نیقی سازداوه. ئینی عادل نمرود به شای سائیین و به خه لکی باییل: خاکی کوفه یا کیوی به ناوی سه ره کشتی له نه هاوه ند (نوخواه ند) داناوه - بروانه بهرگی ۴ په ره ی ۱۳۷ تا ۱۳۵ کتیی کومه له و تارێ وارگه و زانایانی کورد (شه پۆل) - و خواوه نی ئه م تهفسیره، له بابته ئازه ره وه (اذقال ابراهیم لاییه آزر - ئایه تی ۷۴ سوره ی ئه عام) و تویه تی: (ئازه ره وه زیری نمرود بووه (بهرگی ۱۱ په ره ی ۵۰۱). قورتویی ئه نه لوسی: عه بدوللا محه مه دین ئه حمه د - ی ئه نصاری که له ۶۷۱ مانگی مردوه، له تهفسیری ۲۰ بهرگی خویدا، به ناوی جامیعی بو ئه حکامی قورئان، ده لی: (روی ان قائل هذه المقالة هو رجل من الاكراد من اعراب فارس ئه ی من بادیتها و هه روا رای گه یاندوه که ئینی عومه ر و موجهید و ئینی جه ریح ناوه که یان به (هیزی) ناو بردوه و به مه نه نیق سازدانی زانیوه (قورتویی بهرگی ۱۱ په ره ی ۱۳۸). قورتویی ده لی (ئازه ره باوک یا مام و ئابی) ئیبراهیم بووه و (پیی) بوته (بی) و ئازه ری به (بوت) و اتا کردوه و ناوی باوکی (تاروخ) بووه. (بروانه بهرگی ۷ په ره ی ۱۰). شه مسه دین محه مه دین ئه حمه د شیرینی ناودار به خه تیبی شیرینی که له ۹۷۷ مانگی وه فاتی کردوه، له تهفسیری سیراجی مونیر - ی خویدا، نه خش و روئی کوردانی نیشان داوه و ده لی: (هذا رجل من الاكراد و تویانه ناوی (هینون) ه - بروانه بهرگی ۴ په ره ی ۱۸۴. خه تیبی شیرینی هه جره تی ئیبراهیمی له کوئی بو حه ران، زانیوه (بهرگی ۵ په ره ی ۷۳) نوسه ره روا، ئیبراهیم - ی به خه لکی شوشی ئه هواز، داناوه و

له گەل باوکیدا له شوشهوه چوونه ته بایبل (به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۱۲۰)، ئیبراهیم (:بله‌ی) به‌واژه‌یی کوردی فارسی داناوه. عه‌بدوره‌حمان بن محهمه‌دبن مه‌خلوف ئه‌بی زه‌ید سه‌عالیسی (۷۸۶ - ۸۷۵ مانگی) له‌کتیبه‌ی جه‌واهیر - ی حيسان - ی خویدا، له‌په‌ره‌ی ۹۲ دا، ئه‌و پیاوه‌ی به‌کورد، زانیوه، به‌لام ناوی نه‌بردوه. به‌غه‌ویش له‌تفسیری لیبابو ته‌ئویل له‌نیشانه‌کانی ته‌نزیل دا له‌رافه‌ی ئایه‌تی ۶۸ سوره‌ی ئه‌نیابهریوایه‌تی ئیبنی عومه‌ر، به‌لگه‌ی هاوردوه و رایگه‌ندوه: که‌ئو پیاوه‌کورد، بووه‌و ناویشی (هیزن) بووه‌و ته‌فسیره‌کانیش ئه‌و شوینه‌یان به‌ (کوئی) داناوه. ئه‌بو‌حه‌سه‌ن عه‌لی بن محهمه‌د بن ئیبراهیم بن عومه‌ر شیخی خازین له‌لوبایی ته‌ئویلا له‌به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۳۴ دا، ده‌لی (ه‌ذا رجل من الاکراد قیل اسم‌ه‌ (هیزن)، له‌ته‌سیرو له‌تیفی مه‌نان نوسراوه، ئه‌وره‌حمان بن ناسر سه‌ع‌دیش به‌ناوی کوئی ئاماژه‌کریاوه و له‌ئه‌زوائی به‌یان له‌ئیزاحی قورئان به‌قورئاندا، و تراوه‌ پیاوی له‌عه‌ره‌بی فارسی که‌مه‌به‌ست له‌وه‌کورد، بووه‌ (به‌رگی ۴ په‌ره‌ی ۳۱۳) که‌هه‌ندی ئه‌و کورده‌یان، به‌نمروود و هه‌ندی‌کیش به‌کوردی به‌ناوی هیزان، ناو بردوه (ته‌فسیر موقحه‌ماتی ئه‌قران له‌موبه‌ماتی قورئاندا) و نوسه‌ری جامیعی ئه‌حکامی قورئان، کوردانی عه‌ره‌بی فارسی و خودی هیزان به‌ناوی که‌سانی که‌ده‌سیان له‌کاری ئاگره‌که‌دا هه‌بووه، باسی لیکردون و خیوی ته‌فسیری که‌ششاف نوسیویه‌تی مه‌به‌ست له‌پیاوی له‌ئه‌عربی عه‌جه‌م، کورده‌و بی‌زاویش که‌خوی له‌کوردانی ناوچه‌ی فارسه، فه‌رمویه‌تی: مه‌به‌ست له‌ (رجل من اکراد فارس (: هیون)ه‌و ناوی هیون بووه‌ (به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۱۹۵). له‌ته‌فسیری به‌حری موحیت دا، نوسراوه‌ ئه‌وه‌ی ئیشاره‌ی سوتاندنی ئیبراهیم کردوه (نمروود) بووه‌و کوری عه‌ته‌یش نوسیویه‌تی: پیاوی له‌کوردانی، عه‌ره‌بی فارس و خه‌لکی بی‌اوان بووه‌ (به‌رگی ۵ په‌ره‌ی ۲۳۹) و شیخ محهمه‌د نه‌وه‌وی له‌ته‌فسیری راح له‌بید، به‌نمروود - ی کوری که‌نعان یا مرویی له‌کوردانی فارس که‌ناوی (هینون) بووه، یادی لیکردون.

ته‌به‌ری روداوی سوتاندنی ئیبراهیم به‌ئاگر به‌سالی ۱۴۷۰ی دوای توف و توفانی

نوح و ۴۳۰۰ دواى هاتنه دنياى بابه ئادهم، داناوه (بهرگى ۱ په‌رهى ۳۰. کتیبى میژوی ئومه م و ملوک، باو باپیرانى ئیبراهیم نهسل به نهسل ده‌گه‌ییته‌وه، سه‌ر نوح به مجوره: ئیبراهیم بن تاروخ بن ناحور بن ساروخ بن راغوبن فالیخ بن عابیر بن شایح بن ئه‌رفخشد بن سام بن نوح و نوسه‌رى ته‌جریر و ته‌نویر، ده‌وره‌ی گول‌کردنى بایل و ده‌وره‌ی پاشایی نمرودی به ۳۷۵۵ به‌رله‌ زاین، داناوه (به‌رگى ۲ په‌رهى ۳۶۹) وه قورتوبى له ته‌فسیره‌ که‌یدا ئه‌وه‌ی به ۲۳۶ سال دواى توفانى نوح و ۳۳۳۰ سال دواى خیلقه‌تى بابه ئادهم، داناوه و ته‌نانه‌ت لای وایه که نمرود له خاکی کورده‌واریدا بووه (بروانه‌ به‌رگى ۷ په‌ره‌ی ۱۰ و به‌رگى ۲ په‌ره‌ی ۲۴ قورتوبى) ئه‌و قسانه‌ و قسه‌ی میهر په‌رستی له کورده‌واریدا، ئه‌وه ده‌سه‌ لمیته‌ی که‌دین و دین باوه‌رى و ژیار و ته‌مه‌دون له زاگروس: له کورده‌واریدا فره‌ که‌ون و که‌و نارایه، هه‌ر ئه‌وه‌یشه‌ که‌ سه‌لماوه‌ که‌ نه‌ ته‌وه‌ی زیره‌ کی کورد، گه‌نمی دۆزیوه‌ ته‌وه‌.

ته‌فسیرزنان نوسویانه: له‌ کلده، هاران: حه‌ران و که‌نعان و... خه‌لک له‌ ناوه‌ ناوه‌دا خه‌ریکی ئه‌ستیره‌ وگو په‌رستی ئاسمان و حه‌وا بون، کلده به‌وه‌ ناوداره‌ که‌ زانستی ئیسترانومی له‌وئ سهری هه‌لداوه، که‌ زانایانی فره‌ له‌وئ له‌وزانینه‌دا گولیان کردوه، بووئته‌ دیسانیان و ده‌سه‌یی تریش تا ده‌وره‌ی پاشایانی ساسانی کورد، هه‌بون و خوئان نیشان داوه‌ که‌ هه‌مویان بروایان به‌ په‌رستی ئه‌ستیره‌ و روژوگوئ حه‌وايه‌ کانی ئاسمان هه‌بووه، ره‌ گاژوی کوئ و که‌و نارای ئه‌و بیروباوه‌ره، هیمان له‌ نیو هه‌وته‌ وده‌قی زمانى کوردی و فارسی و فولکولور و داب و ده‌ستوری خه‌لکی ره‌مه‌ کیدا، هه‌روا ماوه‌ و باوه‌. له‌ باکوری غه‌رب و غه‌ربی نیو دوروان: (به‌ینه‌ نه‌ه‌ره‌ین) له‌وه‌ پترباو بووه‌ و شاری دیمه‌شقی شامیان له‌ سه‌ر ئه‌و بیرورایه، ساز داوه‌ و به‌ سه‌ر هه‌ریه‌ که‌، له‌ده‌ روزه‌ی شار، وئته‌یی فره‌له‌ ۷ ستاره‌ و گوئ حه‌واى ئاسمان، نه‌خشیرابون.

کوری عه‌ساکیر له‌ و سه‌رده‌مه‌دا، چه‌ن مه‌به‌ستیکى له‌ بابه‌ت شاری دیمه‌شق و هه‌روا له‌باره‌ی له‌ دایک بونی حه‌زره‌تى ئیبراهیم له‌ گوندی (به‌رزه) نوسیوه‌ و رایگه‌ یاندوه، له‌و

سەردەمەیی که خەلکی لە و ناوچانە خەریکی ئەستێرە و مانگ و روژ پەرستن بوون، ئیبراهیم لە (ئەمیلە) لە دایک بوو و کوری که سیریش قسەیی لەوانە کردووە و ئەو دەورە، دەورەیی میهر: میترا پەرستی بوو، که لە سەردەمی ماد و بەرلە مادیش لە کوردەواری و ئێرانی که و نارادا، میترا پەرستی روژ باو بوو. بە قسەیی (ئەنست رینان) دین و ئاینی ئەگەر مەسیحیەت بەری نەگرتا، فرە بە پەلە و بە لەز دنیای دادەگرت. لە دایک بوونی ئیبراهیم چ لە (بەرزه یا لە ئور: ئاور) بوی، ئەو لە سەرزەوی و ئاخیی لە دایک بووگە، که خەلکی خەریکی میهر: میترا پەرستی بون. دیارە ئیبراهیم لە بەینە نەهرەین لە دایک بوو، چونکا ئەوئ شۆینی بوو، پروتەژی لە ئەستێرە پەرستان و موعەبیران و خەلکی که، بوو روژ و مانگ و ئەستێرە و میهر میترا و خودایانی تر عیبادەتیان کردووە و کرنووشیان بردووە. جیی ورد بونەووە (بەرزه) یا سەرزەوی بەرزە که لە میرویی کوندا، یادی لیکراوە، (توفیلاکتوس سیوکا) که لە سەردەمی سپاکیشی (موریسیوس) لە سالەکانی ۵۸۲ - ۶۰۴ زاینی، لە کاتی قسە کردن لە ریی و بانی (دینەوەر) بو سەرمەراغە، یادی (بەرزه) کردووە، که لە شۆینی ئیستای (بانە) یا سەقز، دەچی. بروانتە ژمارەیی ۳۸۸ حەوتە نامەیی سیروان سالی ۸ روژی ۱۰ی پوشپەری ۱۳۸۵ هەتاوی پەری ۱۵ بەرژر کامل سەفەریان.

زور بەی تەفسیرزنانان و تەفسیر نوسان بیروبروایان وایە که ئەم ئایەتە: (.. الی قوم اولی بئس شدید - ئایەتی ۱۶ سورەیی فەتح) لە پەسن و تاریفی ئازایی و نەبەزی و بویری نەتەووی کورد، نازل بوو. بووئتە: تەفسیری روحولمەعانی نوسراوی پزرانا سەید مەحمود ئالوسی بەرگی ۲۵ چاپی ۱۹۸۵ ز - چاپی ۴ پەری ۱۰۴ تا ۱۰۲ فەرمویەتی مەبەست لە و ئایەتە، نەتەووی کوردە، که بویر و نەترس و ئازاو کولنەدەرە و هەروا لە بن ئایەتە که دا نوسیویەتی (و بالجمله ان الاکراذ مشهور بالباس الشدید...) و تەفسیری ئین که سیر لە پیغەمبەرەو، نەقلی کردووە که فەرمویەتی: «مەبەست لە و ئایەتە هوژی کالە مویین - ه که به (: بەرزه، باریز، بارزانی، بارزان، یا جەبەل باریز، بارجانی

بارزانی، بارجان، بارجانی ناوبراوه - برواننه بهرگی ۴ تفسیری ئین کەسیر پەرە ی ۳۰۷ و کتییی دانشنامه ی جیهانی ئیسلام پیتی بی جزوی ۲ چاپی ۱۳۷۱ تاران پەرە ی ۲۲۵ و کارنامه ی ئەرده شیر بابە کان و کیسره وی پەرە ی ۴۹ و صادق هیدایهت پەرە ی ۲۵ تا ۲۴ و کتییی به یانولته ئیمه بهرگی - ۱ - پەرە ی ۸۹ نوسراوی زینه لهعایدین محهمه د مه هدی. ئین مونزیرو موعجه م سه غیرو موعجه م که بیر ته بهرانی و موسنه د - ی سه غیر - ی ته بهرانی و قاموس و دورەری مه نسور و... ده لین: ئایه تی ۱۶ سورە ی فه تح له په سنی نه ته وه ی کورد، دایه و رایان گه یاندوه که مه به ست له (ئه لبارز) بارزانی - یه یانی کوردان و کوردانی عه جه م و ئه عربی فارسه یعنی الاکرد و اکراد العجم و اعراب القارس و ظاهر العطف ان اکراد العجم لیسوا من اعراب فارس و ظاهر اضافه الاکرد الی العجم یُشعرُ بانَّ مِنَ الاکرد ما یقال لهم الاکرد العرب و لا نعرف هذا التقسیم و انما نعرف جیلا من الناس یقال لهم الاکرد من غیر اضافه الی عرب او عجم و ئین خلکان نوسیویه تی: ان الاکرد من نسل عمرو بن مزیقابن عامر ماء السماء و انهم وقعوا علی ارض العجم فسموا الاکرد و قال الشاعر: لعمرک ما الاکرد ابناء فارس / و لکنه کُرد بن عمرو بن عامر.

له قاموسا و تراوه: کورد خیل و تایفه یکن له بهرە ی مرو و کو ی کورد، ئه کرد - ه و با پیره گه وره یان کورده و عامیره به بیرورای زوربه ی نوسه ران کوری شالح بن ئه رفخشذبن سام بن نوح - ه و ته بهرانی له موسنه دی که بیر و سه غیردا، له **جابانی کوردی** و ئه بو به سیر مه یمون بن **جابانی کوردی** هه دیس و فه رموده ی نه قل کرده. به راستی کورد، نه خشی گرینگ و بهرچاویان هه بووه و هه یه له خزمهت کردن به زمان و فه رههنگ و قورئان و ژیار و ته مه دونی ئیسلام، ئه وه یه، ده بی بلین: ئیسلام قه رز دارومه ر هونی کورده. که ئین خه لدون نوسیویه تی: «چوار کتیب بو زانینه کانی ئیسلامی و قورئان، سه رچاوه ن که (نوادری یا الامالی و ادب الکاتب) نوسراوی ئیسماعیل قالی دیار به کری کورد و ئین قوته یبه ی کوردی لای کرماشانه (برواننه پەرە ی ۱۱۷۵ بهرگی ۲ بهرکولی کوری خه لدون چاپی

۱۳۶۲ تاران ته‌رجه‌مه به فارسی و تاریخی علمی ئیسلامی نوسراوی دوکتور جه‌لال هومایی ئوستادی زانکۆی تاران په‌ره‌ی ۱۵۳ چاپی ۱۳۶۶ تاران که (شه‌پۆل) ئەمه‌ی د جه‌لال هومای له زانکۆی تاران به زانینخوازان، به دهرس و تۆته‌وه و هه‌روا ئیمام محمه‌د غه‌زالی فه‌رمویه‌تی: «زمان و فه‌ره‌ه‌نگی ئیسلامی له‌سه‌ر ۴ کۆله‌ که دانراوه که ۳ له‌وانه زانایانی مه‌له‌ندی نامید: دیار به کرو زانایانی شاره‌زور و هه‌له‌بجه‌یه، هه‌له‌بجه‌ی سوتا و هیروشیمای کوردستان و زانایانی دینه‌وه‌ر - ی لای کرماشان، که کوردن، له پاشان ئیمام غه‌زالی فه‌رمویه‌تی ئە‌گه‌ر، زانایانی ئە‌و ۳ ناوچه کوردنشینانه نه‌بوا‌ی زمان و فه‌ره‌ه‌نگی ئیسلامی ئاوا قه‌وام و ده‌وامی نه‌ده‌بو و ته‌فسیری ئینی که سیر هه‌روا له‌بن ئایه‌ی ۶۸ و ۶۹ سوره‌ی ته‌نییا که فه‌رمویه‌تی: [... قالوا حَرِّ قُوَّةٌ: یانی خه‌زهره‌تی ئیبراهیم بسۆتن... قُلْنَا یا نارکونی بَرِّدَا و سلاماً علی ابراهیم ۶۹ - کوری که سیر نوسیویه‌تی: یانی: پیاوی له کوردان و تویه‌تی: ئیبراهیم بسۆتین و ته‌فسیری صاوی له‌سه‌ر جه‌لاله‌ین به‌رگی ۳ چاپی مه‌کته‌به‌ی ئیسلامی په‌ره‌ی ۸۱ ده‌لی: مه‌به‌ست له (حَرِّ قُوَّةٌ...) ئە‌ندامانی هه‌یه‌ت ره‌ئێسه‌ی موحا که مه‌کارانی ئیبراهیمه، ئیبراهیم بسۆتین. که یه‌کی له‌وانه نمرۆز، بن که‌نعان بن سنجاریب بن نمرۆز بن کوس - ه که‌ناوی هینوب و حه‌زهره‌تی ئیبراهیم - ی له ئاوابی کۆیی به‌ندوزیندانی کردبووله دوایدا به مه‌نجه‌نیق ئیبراهیمیان، تور هه‌له‌دایه، نیو ئاگرو زۆربه‌ی ته‌فسیر زانان (واستوت علی‌الجودی، ئایه‌تی ۴۰۴ سوره‌ی هود، جودی چیاوکیفی گوتی کوردی یه، که له ناوچه‌ی ماردینی کوردستاندا یه، که چیاو ئاگری یه (بروانسه ئە‌علامی قورئانی دوکتور خه‌زاییلی، موفره‌داتی قورئان حمیص، روحولمه‌عانی، مه‌جمه‌عولبه‌یان، ته‌فسیری قورتویی، ئە‌بولفه‌تح رازی، ته‌به‌ری، محمه‌د حوسین مه‌حمود شیخی هیندوکتیبی دین و ئە‌ده‌ب به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۱۶۸ تا ۱۷۸ به‌ زمانی کوردی نوسراوی (شه‌پۆل). ته‌به‌ری له تاریخی ئومه‌م و سلوک‌دا و له جامیعی به‌یان، له ته‌فسیری قورئاندا، بیرورای وایه که رَجُلٌ مِنْ اَعْرَابِ فَارَسٍ، پیاوی له‌کوردده‌کان بووه که ئیبراهیمی خستۆته نیو ئاگرو هه‌روا، رای گه‌یاندوه که ناوی ئە‌و پیاوه (هیزن)

بووه و له کورده کان بووه. (بروانته تهفسیر - ی جامعی بهیان... بهرگی ۱۲ په‌ره‌ی ۱۶۵
 هر ئه‌وی و تاریخی ئومه‌م و ملوک، ئه‌وه‌ی دوپاته کردو ته‌وه و به (هیزن) ناوی بردوه
 (به‌رگی - ۱ - په‌ره‌ی ۱۶۸ هه‌رئه‌وی). عن ابن عمر (ره) جل من اعراب العجم یرید
 الاکراذ (بروانته تهفسیری که شاف به‌رگی ۲ په‌ره‌ی ۴۹ و تهفسیری روّحی بهیان به‌رگی
 ۵ په‌ره‌ی ۴۹۶، فه‌رمویانه: (ان الذی اشاره باحراقه رجل من اعراب العجم یعنی
 الاکراذ). تهفسیر خازین له‌بن ئه‌و ئایه‌ته‌دا به دورودریژی قسه‌ی کردوه و تهفسیری
 به‌یزاویش له‌بن ئایه‌تی (حرقوه...) دانو سیویه‌تی: پیاویک بوو له کورده کان و ناوی
 (هیون) بو (خسف به‌الارض و قیل نمروز). کوری که‌سیر له قیسه‌سی ئه‌نبیا، رای
 گه‌یاندوه که کورده کان مه‌نجه‌نیقیان سازداوه و ئیبراهیمیان پیی فریدا وه ته‌نیو ئاگرو ئه‌و
 مرویه‌ی که بویه که مجار مه‌نجه‌نیقی سازداوه و ئیبراهیمی پیی خستوته، نیو ئاگر، به‌به
 (هیزن) ناوبراوه. عه‌بدوللابن محمه‌د به‌غه‌وی (: فه‌را) که له ۳۱۷ مانگی له مه‌رو مردوه
 به‌نه‌قل له کوری عومه‌ر - ی خه‌لیفه‌ی دوهم له‌بن ئایه‌تی (حرقوه) دا و تویه‌تی (ان الذی
 قال هذا رجل من الاکراذ و ناوی (هیزن) ه و هه‌روا و تویه‌تی: ئه‌وکاره ساته‌له (کوپی)
 روی داوه.

- له کتییی به‌یانولئه ئیمه به‌رگی ۱ په‌ره‌ی ۵۳۵ دا نوسراوه له خودبه‌ی ئیمام عه‌لیدا
 هاتووه: [وارتفع علم العمالیق فی کوردستان، و عقدت الراية لعمالیق الکرد، و ویل
 لبغدادین من سیوف الاکراذ]، له کتییی به‌یانی ئه‌ئیمه به‌رگی ۱ چاپی ۱۹۸۸ ز - دا له
 باسی ناسخ و مه‌نسخدا ئه‌م قسانه هه‌یه: (فی الاخبار عن الاکراذ البارزین: بارزانی و
 اندرچارهم و ارتقاع علم العلم الاکراذ الآخیرین قبل قیام... فی کوردستان و محیدین
 عه‌ره‌بی له مه‌نزومه یه کدا فه‌رمویه‌تی: ان الاکراذ یملکون البغداد و ساحتها الی خریسان
 (قلیسان - سلیمانی، سه‌رچنار شاربان: سه‌عه‌یه، خه‌لیسان: دیاله نیوان خانه‌قین و مه‌نده‌لی
 ...و

کورد: کوردی، کوردستان: تورو دانگین J. C. Thureau Daangin له سه‌ردوتیکه

بەردی ئاستانە، لە عەھد - ی سومیری لە ساڵی ۲۰۰۰ ی بەرلەزاین ناوی ولاتی Kar-da-Ka ی خویندووتەو، ئەم مەلەبەندە جیرانی خەلکی «سو» SU دابوو. سو - کان بە قسە ی دەریوەر Driver لە باشوری دەریاچە ی وان بون. هەزار سال دوا ی ئەو (تیکلات پیلەر) دژی هۆزی کورتی Kur-ti-e لە چیاکانی ئازو Azu که «دەریوەر» ئەو بە بەشی (ساسون Sasun) ی تازە، دەزانی، جەنگی کردو. گزنفون لە کاتی گەرانه وە ی دەهزار سواری «یونانی» [۴۰۱ - ۴۰۰ بەرلەزاین) ناوی نەتەو ی کوردی Karsouxiol که نیشتمانی ئەوان تا خورهلەاتی کنتریس Kentrites (Bohtan) دەرویی ناو بردو و باسی لە کورد، کردو. (ئەلامی فەرهنگی موعین ج ۶ پەرە ی ۱۵۵۷ چاپی ۶۲ ئەمیرکەبیر تاران. کورداوا دییە که، لە دیهستانی جیی، لە ۷ کیلومتری خورهلەاتی ئیسفهان دایە - کوردان، گوندیکە لە دیهستانی بەرەغانی کەرەج دایە. کورد خورد، گوندیکە لە ۳۹ کیلومتری شاری مەلایەردایە. کورد کوی، یە کێ لە بەشەکانی گورکانە لە نیوان بەشی بەندەری گەزوناوهندی گورکان دایە. کوردو: فەرانسەوی: قورتوبە - کوردو: گەنزالدو = فەرانسەوی ژەنرالی ئیسپانیایی، که لە ۱۵۱۵ ی زاینی مردو.

کوردوبا: قورتوبە - کوردو چین، کچی، که لە ۷۲۹ ی مانگی لە شیراز حاکم بوو و زوریش کاری ئاوهانی کردو - کوردون ولاتیکە لە بەشی باکوری کوردستان - کوردەمەهین گوندیکە لە ۶ کیلومتری باکوری سەرەب دایە. - کوردی: زمانی کوردی. کوردیان، یە کێ لە بەشەکانی جەرۆمە. که هۆزی کوردی (شولی) لە لای جەرۆم فرەن. - کوردیچال، که کوردی زەندن، گوندیکە لە ۶ کیلومتری خورهلەاتی حسەن کێف - که لاردهشت نەو شاری مازندەران - کوردیە. کوردستان: گوندیکە لە ۱۲ کیلومتری خوراوی بیههەان که ۲ دین، کوردستانی سەرۆ، خوارو، ئاویکیش که بە بەر ئەودیه دا دی و دەروا، هەر بە ناوی کوردستان ناو دەبری.

لە ۲۱۵۰ تا ۱۷۵۰ بەرلەزاین. بو ماوه ی سی (۳) سەدە، خەلکی لە ناوهدا و لە کەنعاندا خەریکی کوچه له کوچ بون و له ساڵی ۱۹۰۰ بەرلەزاین ئیبراهیم لە (ئور) هوه

چۆته فه‌له‌ستین (: فه‌له‌ئەستین) ئەم بیرورایه، ئەوه‌ی ده‌یسه‌لمینی که کورد، له‌وه، سه‌رده‌مه‌ی دا، حوزوری بووه، هه‌روا ده‌وره‌ی بگره‌و به‌رده‌ی (هه‌کسوس) ه‌کان: (کاسیان) بووه له‌نیو دورواندا کاسیان، چه‌ندین جار هه‌رشیان بردۆته، سه‌ر باشوری ده‌جله: (تیکلاو) و فورات (فره‌هات، به‌خۆره‌هات) و دوای ماوه‌یی که بارگه و بنه‌یان له‌وی دانا، جاله و پوه له‌حیجاز و عه‌ره‌به‌ستانه‌وه، خویان‌گه‌یاندۆته میسر و سه‌لته‌نه‌ت و پاشایی فره‌گه‌وره و به‌شان و شکۆه‌ی له‌ولاتی میسر دامه‌زراند. [ویلیم لین و سترمان] به‌له‌به‌ر چا و گرتنی ئەوه‌ی که نه‌ته‌وه‌ی کورد له ۲۴۰۰ سال به‌رله‌زاین یانی ۴۴۰۰ سال به‌رله‌مرو چیغ و چادرنشین و دارای وارگه و زوم و سیامال و ده‌واربون، ئاوا بیرورای خۆی سه‌باره‌ت به‌نه‌ته‌وه‌ی کورد، راگه‌یاندوه و ده‌نوسی: [نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌راستی ره‌گه‌زو ریشه‌یی پاک و وبی‌گه‌ردی هه‌یه و له‌وه‌دا، وه‌پیش ره‌گه‌زی ئوروپایی که‌وتون و هه‌روا یه‌کی له‌روژه‌ه‌لات ناسانی روژاوایی به‌ناوی (: تورو دانگین) له‌روی ۲ به‌ردی ئاستانه - ی ده‌وره‌ی سومیری) که ده‌گه‌ریته‌وه بو (۳۰۰۰ هه‌زار) سال به‌ر له‌دایک بوونی عیسا مه‌سیح، له‌سه‌رئه‌و به‌ردانه، ناوی (کوردکا)ی خویندۆته و ئه‌و ۲ به‌رده‌یشی له‌نیو خاکی ژیاکی خه‌لکی (ئور) و سه‌ر زه‌وی چه‌زهرتی ئیبراهیم، په‌یدا کردوه. ئەو مرویانه‌ی که له‌ده‌ق و ئاسه‌واری سومیریشدا له‌هه‌موشوینی به‌ (کار دیکا) بی‌شک ده‌بی هه‌رئه‌و (کاسیان) ه‌بوین که قسه‌یان لیکرا و کاسیانیش به‌باوکال و باپیرانی کورد، دانراون و میژوانان ئەوه‌یان به‌ئاشکرا راگه‌یاندوه. یه‌کی له‌شوینه‌واری ئەوان (کوپی) و (زیگورات) ه‌که‌ه‌ره‌ب به‌ناوی سازده‌رانیه‌وه به‌ (زی کورد: زیگورات) ناوی ده‌بن. میژوی عه‌ره‌ب ده‌لی: ناوی دایکی ئیبراهیم، (ئوشا) بووه و ناوی (ئوشا) له‌بن ناوی خودایانی مه‌وجود له‌گاتا: گازه - کان‌دا، هاتوه.

هه‌ندی له‌ته‌فسیر نوسانی عه‌ره‌ب لایان وایه‌ وازه‌ی (ئازه‌ر) کوردی فارسی یه‌ (دیاره (ئازه‌ر، ئاتر، ئاگر، ئاور، ئاته‌ش، ئه‌رتەش) له‌ریشه‌و ره‌گاژوی ئاتر - ی کوردی، سازدراون و میژویش ده‌لی: ئاتروپات - ی کوردی ماد. له‌راست داگیر که‌رانی

ئیسکه ندهرو ئیسکه ندهریان راپه‌ری و ئه‌و ناوچانه‌ی که ئه‌مرو به نازربایجان ناو دارن و ناوچه گه‌لی پان و به‌رین تر له نازربایجانی، له‌بن چرنوکی ئه‌وان ده‌ره‌یئا و نازادی کردو ژیا‌نی پرله خیر و به‌ره‌ که‌ت و شادی و خوشی بو‌خه‌لکه‌ که‌ی دابین کردو خه‌لکه‌ که‌یش به‌شوکرانه‌و به‌شانازی ئه‌و، ته‌واوی ئه‌و ناوچانه‌یان به‌ ناوی ئه‌وسه‌رداره‌ ماد - ه‌کورده‌، به‌ (ئاتر و پاتان) ناونا، یانی (ئه‌لف و نونی نیشانه‌ی نیسه‌تیان) بو‌داناو له‌ دواییدا، که‌ عه‌ره‌ب کوردستان و ئاترو پاتانی داگیر کرد، ناوه‌ که‌ی کرده - نازربایجان)، باشه‌ بزاین له‌ و واژه‌ و ناوه‌ کوردیانه، فره‌ به‌ ئاشکرا، ده‌رده‌ که‌وی که‌ ئیبراهیم کوردو کوردزاده‌ بووه‌. کورد فه‌رمویه‌ تی: [نان ئه‌و نانه‌ ئه‌مرو ئیستا له‌ خوانه‌]، به‌ لام حه‌قیقه‌ تی میژو دل و ده‌رون خوشکه‌ره‌ (شه‌ پۆل).

سه‌رزه‌وی مه‌دیه‌ن که‌ به‌ بان به‌ستینی ده‌ریای ئه‌حمه‌ر (: زه‌ریای سور) و ئوردون، داده‌نری به‌زوانی یونانیان، به‌سه‌رزه‌وی کورده‌واری و کوردستان، دانریاوه‌، یانی وارگه‌ و نشینگه‌ یی که‌ ئیبراهیم به‌ ناچار له‌ وی کوچ و کوچباری کردوه‌.

- له‌ تاریخی - عه‌ره‌ب و یه‌هود، به‌ گشتی له‌ بوونی ئیبراهیم به‌ ۲۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ سال به‌له‌ زاین، دانراوه‌ و ئه‌وه‌یش له‌ گه‌ل ه‌یرشی کاسیان له‌ زاگروسه‌وه‌ بو‌بان به‌ستینی باشوری ده‌جله‌ و سه‌رزه‌وی شنعار، دروست به‌رامبه‌ری ده‌کا.

- زه‌رده‌شتیان، «ئاورام» به‌ زه‌رده‌شتی سیوه‌م، ده‌زانن، که‌ له‌ راستیدا، ئیبرام یا ئیبراهیم - ی عبریه‌ که‌ کورد به‌ (بله‌) ناوی ده‌با.

- قورئانیش ده‌لی (ماکان ابراهیم یه‌ودی و لائضرائیا...) سوره‌ی ئالی عیمران ئایه‌تی ۶۷. یانی ئیبراهیم به‌رگه‌ز یه‌ودی نیه‌و له‌ ئایه‌تی - ئایه‌تی ۴ سوره‌ی ئیبراهیم (وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه‌) یش جوان ده‌رده‌ که‌وی، که‌ ئیبراهیم له‌ کورده‌واریدا، هه‌لکه‌ و تووه‌و به‌زمانی کوردانی مادو ماننا و گوتی و ئوراز تو، قسه‌ی کردوه‌.

- هیچ گومان له‌وه‌دانیه‌ که‌ کوردان له‌ سپای نمرود، به‌ شدار بوون.
- میژو زانان لایان وایه‌ نمرود کوری کوش یا کوس بووه‌، که‌ له‌ گه‌ل واژه‌ی کاسیان،

هاوریشە یە و بە واتای کەسێکە، ناروا، کەس: کاس.

کوردستان سەرزەوی یە کە، لە ئاسیای خوراوادایە. واژە ی کوردستان بۆ یە کە مەجار، بە رەسمی لە روژگاری سەلجوقیان لە نوسینگە ی حوکومەت دا، نوسراوە، لە ئێران بە سنە و پارێزگە ی سنە، کوردستان دەوتری، حەمدوللا مۆستەوفی سنوری کوردستانی بە عێراقی عەرەب، خوزستان، عێراقی عەجەم، ئازربایجان، دیار بە کرو ئەم ۱۶ ولاتە یشتی بە بە شێ لە کوردستان داناو: ئالانی، ئەلیشە، بە هار، خەفتیان، دەربەندی تاج خاتون، دەربەندی زەنگی، دزییل، دینەوەر، سولتان ئاوی چەمچەمال، شارەزور، کرماشان «قرماسان» کەرد و خویشان، کنگور (قصرالصوص یاگەنگاوەر) ماھیدەشت هەرسین و وستام. - کوردانی ئەیبوی، سەرزنجیرە ی ئەم بنە ماله صە لاهەدین یوسف بن نەجمەدین - ە، کە ئەم بنە ماله ۵۶۷ تا ۶۴۸ ی مانگی لە میسرو شامات و فەلەستین و کوردستان: مەلبەندی بە شێ سەروی دەجلە و فورات حوکومەتیان کردووە، کە صە لاهەدین دەولەتی فەتمی میسری لای بردو خۆی بوو پاشای ئەو ناو [۵۶۷ - ۵۸۹ ی مانگی] و جەنگی صە لاهەدین لە راوانانی فەلەکان لە جەنگی خاجداراندا، مەشهورە و زور ئازایانە و پیاوانە ئاوقە ی هێرشکاران بوو و سولتان صە لاهەدین کوردایەتی کردووە و کوردلە دەورانی ئەو زاتە داگۆلی کردووە و ئەو هەموە زاناو قازی و ئەمیرو پاشاو وەزیر و میشرۆزان و سیاسەت زان و عالم و خواناس و عارفانە لە بن سێبەری پر میهر و زانا پەرورە ی ئەو زاتە، سەریان هەلداووە و بۆنە تە هو ی فەخروشانازی بۆ دنیای عیلم و زانین، یە کێ لە خزمە تە کانی کورد و کوردایەتی کردنی سولتانانی کورد، بە نە تەو ی کورد، ئەو یە.

کورد عەلی، رامیار، زانا و نوسەر، وەزیری فێرکردن و بارهێتانی سوربە و ئەندامی عیلمی مەجمعی عەرەبی شای میسرو سەرۆکی عیلمی دیمەشق بوو [۱۸۷۶ وەفات ۱۹۵۳ ی زاین] نوسراوە کانی: خطط شام، تاریخ احمد بن طولون، و فەلاسیفە ی ئیسلام (شەپۆل).

← ۱- ریبازی گرشه‌ی کوردستان

۲- ئەلف و بیی بژار کراوی کوردی به کوردی و پارسی وه هه‌روا نیشان دان به وینه و ره‌نگ.

۳- ژن له ئیسلاما. ۴- گۆران. ۵- کارو کرده‌وه. ۶- نه‌ورۆژ. مانای گرشه‌ی کوردستان. ۸- چیرۆکی نه‌چیره‌وان. ۹- بانگه‌واز. له ژماره‌ی (۳و۲) گرشه‌ی کوردستان دا ئەم مه‌به‌ستانه‌ی نوسیه‌وه: ۱- نو ما یه‌ك له مزگه‌وتی جامیعه‌ یا دارالاحسانی شاری سنه. ۲- بانگه‌واز بۆ یه‌کیه‌تی. ۳- وَ مِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتَلَفُ السَّتْكُمْ وَ الْوَانِكُمْ... ۴- زوان و ته‌ده‌ب. ۵- هه‌لبه‌ست و قسه‌ی خو‌ش. ۶- ساز و ئاوازی موسیقای کوردی. ۷- شیعو هونه‌رو و وێژاوه‌ری. ۸- په‌ند و مه‌ته‌لی کوردی. ۹- هه‌جیج داب و ده‌ستوری با وی خه‌لکی گوندی هه‌جیج... ۱۰- کتییی کۆزانی فه‌ر هه‌نگی زمانی کوردی به‌شی شوینه‌ واری باو له کورده‌واری داو میژوی یا ژماره‌ی ۳ له زنجیره‌ چاپه مه‌نیه‌کانی گۆفاری گرشه‌ی کوردستان.

ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی وا له ژماره‌ (۴ و ۵) گۆفاری گرشه‌ی کوردستان دا چاپ کراون وه‌ کو: ته‌فسیری ئایه‌ی یا آیه‌ها الناس انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندالله اتقیکم. ۲- کورته‌یه‌ک له باره‌ی میژوی نه‌ته‌وه‌ی کورد. ۳- په‌ند و مه‌ته‌ل یا ته‌مسالی کوردی. ۴- زوانی هه‌لبه‌ست. ۵- وێژاوه‌ری. ۶- په‌نجه‌ی تار. ۷- هه‌ورامان. ۸- ناودارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد: حاجی خه‌لیفه مه‌لامحه‌مه‌د. ۹- کابان و ژیان.

و ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی وا له ژماره‌ی ۶ گۆفاری گرشه‌ی کوردستان دا چاپ بون وه‌ کو: ۱- به‌یت المقدس. ۲- به‌شی ئایینی. ۳- حه‌ق. ۴- زال و که‌ژال. ۵- چیرۆکی عه‌لی به‌رده شانی. ۶- چیرۆکی ته‌حمه‌د خان و ورپ‌وره. ۷- چاوی که‌ژال - فقه‌اللغه. ۸- هاوده‌نگی و هاورپه‌نگی. وه‌ ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی وا له ژماره‌ی (۵ و ۷) گۆفاری گرشه‌ی کوردستانا چاپ بون وه‌ کو: ۱- یرید الله بکم الیسر و لا یرید بکم العسر: لیکولینه‌ وه‌ی سیاسی. ۲- به‌شی ئایینی. ۳- ناسیاوی له ته‌ک بیجارا. ۴- په‌ند یا ته‌مسالی کوردی. ۵- ناودارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد - داره‌ مرواری یا خانم و خاتونی ناوداری کورد «که له ساڵه‌کانی ۶۴۸ کۆچی دا به‌سه‌ر

میسرو ولاته موسولمان نیشینه کانا حوکمات و میرایه تی کردوه. به نه قل له: باوی کومه لایه تی و میژ ویی چاپی نه ورۆزی ۵۸-۱۳۵۷ هه تاوی نوسراوی شه پۆل نوسه ری ئەم گوڤاره و دپرا نه. ۶- صلاح الدین ایوبی. ۷- بهشی نامه ی خوینه ران. ئەو مه به ستانه ی وا له ژماره ی (۷ و ۸) گوڤاری گر شه ی کوردستانا چاپ بون وه کو: ۱- وتاری ئایینی له بابته ئایه تی ۳۶ سوره ی به راته ت ان عده الشهور عندالله اثنا عشر شهرا ۲- چیرۆکی دو خوشکه هیوا و بیزار. ۳- بهشی نامه ی و دیاری خوینه ران. ۴- چیرۆکی مینه کازه رد. ۵- فهه نگیله. وه ئەو مه به ستانه ی وا له ژماره ۹ گوڤاری گر شه ی کوردستانا له سالی ۱۹۸۱ زایینی دا چاپ بون وه کو: ۱- سه ره تاي پوژنامه گه ری له کوردستانا. ۲- وتاری له بابته ئازاد بونی خویندن به کوردی له سوینگیه ی هینانه وه ی په خشنا مه و پوژنامه ی اطلاعات ژماره ۱۶۵۸۲ چاپی ۱/۹/۱۳۶۰ هه تاوی (شه پۆل).

زوانی هه لبه ست

ئەشی ئەم ناوه بو هه ندی کهس هو ی سه رسورمان بیت و ئەم پرسیاره له بیرانابی، بوچی زوانی شیعر بیجگه له م زوانه واپیی ده ئاخوین شتیره؟ بوئه وه ی به م پرسیاره وه لام بدهینه وه، ئەشی له سه ره تاوه دوریگای به کار هینانی زوان که له یه کترجیان، لیکیان جیا کهینه وه و باش سرنجیان بدهین:

۱- زوانی وتار:

زوانی وتار شتی که بو دابین کردنی پئوه ندی له ناوته ک ته کی به ره ی یه ک کومه لا، ئەمه ش به هو ی بیژه و بیژه گه له وه مانای جوړبه جوړگه ل که واله بیریا یه، بیخاته ناومیشکی که سانی تره وه.

زوانی نوسینیش به وگشته جیاوازی یه وه، که له ته ک زوانی وتاریدا هه یه تی بیجگه له نوسینی ئەم زوانه وتاری یه، به واتایی ترگورینی نیشانه گه لی بیستن به نیشانه گه لی بینین «دیننی» شتیر نییه.

۲- زوانی شیعر و هه لبه ست

ئەشی بزاین زوان یە ک بەشی تری لە بە کارهینانا هەیه، و ئەوەش زوانیکە کە لە شیعرا بە کاردی و بە کاریش ئەبری. لە هونەری شاعیریدا بیژە گەل هەر ئەو ئەرکە یان هەیه کە دەنگ و ئاواز لە موسیقی وەخەت و رەنگ لە نەخشاندا هەیانە....

زوانی وتار زوانی ئاواز و قسەش، هۆی لایردنی یە ک نیازی کۆمەلایەتی یە. کە رەسە ی کار و کردەو هەیه، بۆ یە ک سودی ئانی و لە بەرچا و گیرا و.

خودی کە رەسە لێرەدا پلە یە کی نییە، تەنیا بۆ ئەو هەیه کە مەبەست و ماناکە جوانترو باشترا گەیی.

بەلام هەلبەست و شیعەر، هونەر، مەبەست لایردنی نییازگە لی سەرەتای و ئەو تاو هە و واتییداین نییە، بە لکۆ لە شیعرا نییاز گەلی بەرزترو جوان و نەخشیلانە تر لە کارایە. مەرۆف بە راگە یاندنی هەستگە لی دەرونی یانی: دەرخستنی ئەو هە و والە هە ناویشی دایە نییازی هە س. هە روا مەرۆف نیازی هە یە کە ئەم هەستگە لە بۆ مەرۆفی تر بلی و بۆی دوپات کاتە وە و خە لکیش لەم جوړە هەستانە دالە تە ک خۆیدا بە شدار بکات. کە و ابو هونەری شاعیری بریە تی یە: لەو هە و والە هە مو تاییە تییه کانی بیژە چ لە فزی یان: هە ستی و دەرونی بی، بۆ بزوتنە و هە ی خە یال و هە ناوی، یانی: بە دی هینانی حالە تی دل و دەرونی کە لە بیرو میشکی بیسیارانا گڵپە هە ستینی و سودیان پی بگە یینی، کە و ابی ئە توانین بیژین: شیعرو هەلبە ست کە لامیکە خە یال بزۆین.

خە یال:

ئەلین: منالیککی وردیله، ئە ی ویست ساقە تە گەنمە شامی یە ک لە ریشە وە لە زە و ی هە لکە نی و دەری بینی، بە لام هیزی پی نە دە شکا و نە ی ئە توانی ریشە کیشی کات، تاسەر ئە نجام بە نقە نقیککی زۆر ئە و ساقە تە ی بە ریشە وە هە لکیشا، بە خوشی و پیکە نینە وە بە باوکی وت:

بابە! چاو، چاو چلوڤ بە ریشە وە هە لم کە ند، باوکیشی بو ئە و هە ی زیاتر دلپخوشیکات،

وتی: ئا فەریم کورم شوکر تو بویه پییا و ووزە و هیزت زۆر بوو و پەرە ی ئە ستاندو!

کورە وردیله کە خو ی قە ف کردو گوتی: بابە! زە و ی بە گشتی سە ریککی ئە و ساقە تە ی

گر تیو و منیش سەرە کە ی تر، ئە و نە ی لی نە ویم تا بە سەر، زە ویدا زال بوم و لە ریشە وە دە رم، هینا.

ئەم قسە کە بە زاری ئە و منالە دا ها توو، هەر ئە و خە یال خە یالە یە، ئە و منالە بە و زە ی خە یال،

به خه یالی خوئی زه وی به و هه مووه هیژوکش و فشه وه که هه یه تی، به دژ و دوژمنی خوئی دانابو، خه یالی کردبو سرکه وت و زال بونی خوئی به سرگشت زه وینا، دا بووه قه له م و به و هوئی وه دلی خوئی پرکردبو له شاپی و خوشی و ههستی به وه نه کرد واپی گه بیوه و پیای لی دهرهاتوه.

میسالی تر: روداوه یه ک که له به ره به یانا روی داوه نه ته وی بو دوسی خوئی تاریف که ی، به م جوړه دهس به قسه نه که ی: «کاتی شه و داهاتو و پوژنه لات و گزینگی ره زده ی تاو دای له ده م که ل.....» نه مه زوانی و تاره، چونکا له واهه وینی خه یال نییه، به واتایی ترکه لامی خه یال ئاوی له وانیه، ئیسته بائم قسه و نوکته یه، له زوانی نیزامی گه نجه وی کوری په ئیسه ی کورده وه، بیستین: (سپیده ده م چووده م به رزه د سپیدی - سیاهی خاند حهرفی نائومیدی - هه زاران نه رگس نه ز چه رخی جهانگه رد - فروشودتا به رنامه د یه ک گولی زه رد).

نه مه هر نه و مانایه یه: «کاتی شه و داهات و پوژنه او بو...» شاعیر لیره له وزه و هیژی خه یال یارمه تی و هرگرتوه، کاتی نه و له نه رگس و گولی زه ر دقه سه نه کات مه بهستی نه رگس و گولی زه ردی دهر و ده شت نییه، که له باخچه و که ژو کوډا ئه پروین و شین نه بن. به لکومه بهستی نه و له نه رگس، نه ستیره وه له گولی زه ردیش مه بهستی تیشکی پوژو خوړه تاوه، شاعیر ئیمه نه باته ناو گومی بیرو خه یال وه. سپیه تی و بونی خوشی گولی نه رگس وه هه روه ها گولی زه ردی جوانی باخچه مان ده هیئته وه بیر، وه دهر وازه ی دنیای خه یال مان بو ئاواله، ده کاته وه.

که و ابو، بیژه گه ل ته نیا بو دیاردی کردن بو شتگه ل و کار و کرده وه به کار نابراین، به لکو ئه بی حالت و خه یال گه لیک بخه نه ناو میشکی ئینسانه وه.

به هوئی وزه ی خه یال که ئینسان داروه ک خوئی نه بینی و نه زانی یان له ناو دارا هه موی سروشت، وه له ناو نه نگوسی ئالادا که له بان میزدانراوه، قهراخ تا قهراخی یه ک نیشتمان و زیدی خوئی نه بینی و ههستی پیی نه کات.

به واتای تر نه توانین بیژین شاعیر به هه لخراندنی بیروهیزی خه یالی ئیمه، باش تر نه توانی هه ست و نه ندیشه یه کک که گشت له ش و نه ندای داگر تووه، بیخاته ناویرو میسکی ئیمه ما نه نه وه و له ئا کما له توندو تیژی نه وه که م کاته وه و دلی ئارابگری.

که وایی، هوئی نه وه که شاعیر دهس نه کا به هوئینه وهی هه لبه ست یه کک نیازی دهرونی یه، نیازی که سروشتی له گه ل خوین و ره گ و پیست و ئیسقانیدا تیکلاو بووه و خوبه خو بووه ته خوی خوئی، هه رکه سیک له کاتی خه م و خه فته و شایی و شینا، نه نواری و نه که ویته بزوتنه وه تا هاوده ننگ و هاوړه ننگ و هاوړد و هاوړوانیک بوخوی په یاکات و له شایی و شینی خویدا به شداری بکات. شاعیر به وزه ی بیژه گه ل هیژ و توانای خه یالی، ئیمه مان بیدار نه کاته وه و نه ده مه ئا سوده نه بی و پشویه ک نه دا و له دهس خه فته رانه کاو و نه وزیک نه داو ئیمه مانانیش له خه وه نوچکه ی بی ئا گای رانه چله کینی و بیدار مان نه کاته وه. وه زن و قافییه، یان شل و پاشل:

شاعیر بوئنه وه بتوانی خه یال و بیرو نه ندیشه ی ئیمه مانان رچله کینی و ته کانی پی بدا. له دنیای ره نگاو ره ننگ و نه خشینا، به ندو باو و ئاهه ننگ و ئاواز گه لی خه یالاوی بوئیمه نه نوینی و سرنجمان بولای نه وانه رانه کیشی، له وه زن و قافییه یارمه تی و هه رنه گری و خویشی نه خاته ناو نه و به نده وه. شاعیر نه توانی بو به یانی که ف و کول و هه لچونی دهرونی خوئی، له ناو، وه زنگه لی جورا جوړی زوانی کوردی، جوانترینی نه وانه بوخوی له بهر چاو بگری.

به لام یه کیک له هونه رگه لی گرینگی شاعیر نه وه یه، که به وهه مووه کووسپ و قورته ی وادیته سهر ریگای، ریگای خوئی بیری و هوئراوه کانی خوئی، وه ها به زمانی، و تارو زوانی په خشان نیزیک بکاته وه، توبلی و وابزانی هیچ جوړه گری و گولی له کارانه بووه. له م بابه ته وه، خو شیه ک روئه کاته بیسیار، هوئی ههستی وزه و شاره زایی و ماشه ری جولای جاوانانه وه و نواندنی که لاما، نیشانی داوه. دورست وه ک سه ما کاری که هه رله و کاته ی و اخه ریکی سه مایه، زوروه ستایانه گشت له ش و نه ندای خوئی نه بزوینی و دی و ده چی، ئاهه ننگ و بارستاری و بارته قایی و وه زنی موسیقای، ره ننگ و روی ئارام و بی پشو سواربونی خوئی بنوینی و بزهی له سهر لیوبی و بینه رانیش بخاته ناوئمه خه یال و بیروه وه، که ته کان وهات و چوی نه و، زورها، سان و له سهر خوئی.

تاقه ریواری ئەم ئیشه مامۆستا گۆرانه، کاتی بنوارینه هه رکام له بهرگی دیوانه هونراوه کانی میسالگه لیکى فره دیته بهرچاومان بوه ک ئەم هه لبه سستی دهرونه ی شاعیری نه مرو مهزنی کورده وارییه، عبدالله گۆران، ئەو هونهره که له جوانی پهره سستی داتاکی که مه و واژه له ده سیاوه ک میوه، دلته رو خوش خه یاله، ناسک بینه، به هونهر شاره زاو شه ره نگیه...

هه لبه سستی دهرون

هه رچهن ئە که م، ئەو خه یاله ی پیتی مه ستم،
 لیک دانه وه ی دهرون، قسه ی زمانم
 ئەم ویست دهرون بکرایه وه، وه ک تو مار
 ده رکه وتایه: ئاوات، هیوا، خه و بینین
 ده رکه وتایه: مانای مانگی ده ریایی،
 ده رکه وتایه ئەو دنیا ییه که شیعری
 زه رده خه نه ی بی ئاوینه ی ده م و چاو
 به لام ئە فسوس! که ئە وشیعره جوانانه
 له ناوه وه ئە جریوینن، ئە خوینن

هاودلی وهاوزمانی

هونراوه له راستییا، کاتی به ئەو په ری دواپله ی خو ی ئە گات که بتوانی هه ست و بیرو خه یالیک، که له وا هه یه به باشتترین ریگابه خه لکی تر پراگه یینی، ئە وه ی هونراوه له میشکی ئینسانا هه لخرینی، چ یه ک هه سستی جوانی، یان ناشیرین و دزیو، یا یه ک هه سستی دهرونی هه لچوانه، وه که ف و کولانه یا یه ک ده ردو ره نجی بهر ده وام بیت. به لام مه رچی بنه ره تی وه رگرتنی هونراوه شتی تره، شاعیر هه رچه ن زییادله ناو به ره ی مرؤف دا هاو ده رد په یاکات هه ره وه ئە ندازه ش قه دری وه رگرتنی قسه شی زییا تر ئە بی. جاله بهر ئە مه یه که نابی ته نیا بودلی خو ی، وه بولا بردنی ته نیا دل ته نگي خو ی هونراوه بهو نیته وه.

کام مرؤفه که نه یه وی هاوده نگ و هاو ره نگي بو خو ی په یابکات؟ هاوده نگي که ریزي ئە و بزانی و ئە ویش به وجوره ی وا هه یه بناسی؟ هه ر ئەم هه سته یه و اشاعیر بو هاوده نگي و هاو ده ردی و هاو ره نگي راته کیشی.

ئەم ھاوورەنگیە خوئی گەورەترین مەرجه بوھاو دەنگی، چونکا، کاتی شاعیر زوانیکی
ناشناو ئەناسیاو یا، مەرموز، یا، نامۆ و خۆنە گری هەبی، نەدەردی خوئی وە نەدەردی کەسانی
تر ئە توائی بەیان بکات.

نیشانی ھونراوێ باش ئەو بە کەلە بیستن و خویندەوێ مەرۆف ھەست بکات و
وابزانێ ئەوێ و اشاعیر ئەیلی دەرد، یا، بیرو ئەندیشە یە کە، ناسراو و ئاشنا، کە ھونەر،
بە بە یانیکی ھونەر مەندانە را زاندوێ تەو و گیانی کردو، بە بەریدا.

ئەری وایە: تا شاعیر نەچی بە تان و پۆی ژیاان و ژینی بەرە ی مەرۆفدا وە دەرد و رەنجی
گەل و ھۆزی خوئی نەزانی ناتوائی لەناو ئەوانا ھاو دەرد و ھاو پەنگ بوخوئی بدوزیتەو، تازە
نایش توائی لە دڵ و ھەناوی ئەوانا شوینی هەبی. ھۆی سەرکەوت و پیرۆز بونی ھەندی
لە ھونەران کە تەنانەت دوا چەندین سەتە وە لەولای چەندین کە وشەن و سنورە وە لە گیان و
لەشی مەرۆف داشوینی ھە یە، ئالیرە و ھە یە و اتوانیوانە بچنە ناو دڵ و گیان ولەشی خەلکەو،
کاتی دەرد و ئۆف و ئیشی رویان تی بکات، ئۆفی کە ھەمو کەسی ناو ھۆزی پیی بزنان
بە یانیکی ھەبی ئاشناو ھونەر مەندانە و روناک و راست و راستە و خو و بی گری و گۆل و
خۆمانە و دوستانە و خۆمانە و ھۆزە واریانە و کوردانە و مەردانە.

کاکلە ی و تار:

بە کوردی و کورتی، زمانی ھونراو، زمانیکی تەر و پارا و بژار کراو و وردو ھارپراو و
سرنج راکیشە و لەو دا، ھیچ جوړە تەو زەلی و چاونوقاندن و لاری و کویرە ریی تیدانییە،
چونکا ھەم مەبەست و ھەدەف و ئامانج، لە ھونراو دا وردترو بەرز تر لە زمانی وتار و پەخشانی،
تازە چاوەنواری خوینیە ران و بیسیاران لە ھونراو زیا ترو پترە، ھەر لە بەر ئەم وردی و
جووانکیلانە، یە تی یە، والە سەر دڵ ئەنیشی و لەبیرەو ھە یە، ئەمینیتەو، وە ھەر لە بەر ئەم شە
واشوینیش ئە کاتە سەرزمانی وتار و پەخشان.

ئەشی سرنجی ئەم بەدەین کە بیژە وە ک کراسە و ماناش وە ک ئەندامی ھونراو یە. ئەم
مانایە بە لەش و گیانی نۆیندراو، بەرگی جوان لە ئەندامی ساغ و مۆتە ناسب باش ئە کالیتەو،
کاتی بیژە ی لینیج و لیتی و نامۆ و رەمە کیا نە، بو بە یانی، مانا گە لی زۆربلیندو پایە بەرز لە بەر چاو

بگرین، یا، مانا گه لی هیچ و پوچ له گول بهرگی بیژه گه لی پته و و جوان بنوینین، کاری ناره و امان کرده، چونکا بهم ئیشه ی خو مان یا له شمان له پو شینی بهرگی کورت و ته سک و ته ننگ ره نجانده، یا، پارچه ی به نرخ وره نگیمنان، به فیر و داوه و کردومانه به بهر به ژن و بالا یه کی لار و ویرا، وه ئه م هه ردوکاره کرده وه یه کی بی ئاوه زانه یه ^{نا تریانه به} گورپی له ره خنه گیران و ناقیدانی قسه له بهر زتری بیژه به سهرمانادا، چه نه درژی بیان کرده و کورپی تریش له به نرخ تر بونی بیژه به سهرمانادا چه نه ویرغیه یان کرده، به لام ئه وه ی واراسته و خودیته بهرچاو، ئه وه یه که بیژه و مانا هه ردوک لفی یه کترن و بارستایی و بارته قایی له نیوان بیژه و مانادا هه یه.

ئه وانه، که ته نیا له بهر بیژه گه لی جوانتر به بهر زتری هونراوه یه ک، به سهر هونراوی تر حوکم ئه که ن، وه ک که سانی ئه چن، که کاتی دیان و مرو و ئیک بهرگی باشر و جوانی تری له بهر دایه له خه لکی تری به باشر بزانی، ئه وه ی وازاندراره و سه لمیندراوه ئه وه یه، که هوی پیک هیانی بارته قایی له نیوان بیژه و مانادا هه بونی چه شه و چیشکه یه، ئه ویش چیشکه ی پیو ئک کراو، که وزه ی ده رکی ئه م بارته قایه ی هه بی.

ویژاوه ری

ئیمه ئه مانه و ئی شتگه لیک بهینینه کایه وه که خوینده واراننی روناک بیرپیان خوش بیت، به وردی، له بهر یکه وه، له مانای و ژاوه ری: «ئه ده بیات» به تیکراو شیعر، به تاییه ت ورد، ده بینه وه و به وردی، مهیدانی، مه به ستگه لی جو ره جو ره که ئه ده ب و شیعر، بالی به سهرا کیشاوه، ده خهینه، بهرچاو، ئامانجی هونراو و ئه ده ب بهر پر سیاو و وه مه سئولیه ته و ئه رکی سهر شانی شاعیر و ئه دیب و ئه م جو ره شتانه، چ به وئی و نه ته وئی شوین و ئه سه ری، دیار و نا دیاری، هه مو که لین و قوربانی ژبانی کو مه ل و نه ته وه ی هه رمه ل به ند و جی و شوینیکی تیاد یاره، ده هیئته ژیرر کیفی قه له م، جا:

قه لم قوربانی نوکت بم ده بیره شورش و گو فتار و وه کوحا ته م، دبشکینه خه زینه ی جه وه هری ئه سرار.

به لئی ئیمه تی ده کو شین کالای ئال و والای و ابهینینه ئه م بازاره وه تا کپ یارانی به زه وق و دش په سه ند که ئیوه ی زیرک و نوکته سه نج بن، ئاو رپکی لی بده نه وه و لایه کی لی بکه نه وه... با

بروین نه کادوای ئەم هه موهه و هه و وهی هه یه، سه وقاته که مان، ئاله کوک بی و بهس!
هیوادارین بتوانین روبه نندوتارای سور له سه ر رومه تی بیرو ئەندیشه، لادهین وه زولفی
وتار له سه ر شانوی تاریک به نوکی قه له م لادهین و موی ئالوزا و شانە کهین و سه روک و بنوکی
جیا کهینه وه و به کاری ساکاری خو مان بی رازینه وه؛ تائیه ی جوانی دۆس و جوان په سه ند،
په سه ندی بکه ن...

جا، بانه خته نه خته دهس به کهین به کوئینه وه و لیک دانه وه ی مانای وته ی ئەم چه ن
قسه و باسه یه:

«ویژه - ئەدهب؟» چیه؟ «هونراو - شیعەر» - به چ قسه یه ک ده لێن؟ «هونەر - شاعیر»
کامه؟ هه روه ها له مه ش ده دوین که تیا هه ر که سی هه ر به مه، که ده سی دایه پینوس و قه له م و پیی
نایه مهیدانی و تار ئەرکیکی له سه ر شان ده که وی؟ جائه گه روایه ئە لبه ته قه له م به دهس
له به رانه رکیوو چیای به رزی شاخاوی و زه ر داته عه هودو لی پسر اوی هه یه، راوه ستاوه،
سه باره ت به گه ل و نه ته وه و دین و پروای خو ی؛ وه به لکو، سه باره ت به ئینسان و ئینسانیه ت
دیاره، که ده ردی دوینی شی بووه، به ره ی مرو ف چاوه ری ده رمانی بون، ئابابزاین ده رمان،
به دهس کییه؟ تیا جگه له خاوه ن بیران و قه له م به ده ستانه! ته وه ی که ئیمه له شوینی ده گه رین؟!
واته ته ی ئینسان:

تا، ته نورت، گه رمه نایکی بکه. تا، نه بویته، کو تی پی، کو لکی پنه.
به لی: کاری ژیان گه رانه به شوین ته وه ی که ئینسان ده یه وی و لی نادیاره؛ جاری ده زانی
چی یه و جاری نازانی، به لام وادیاره که ده بی له پیشدا، چرای هه ل کهین و به شوین
ئینسانا ده شت و ده رو شارو دیار بدینه پیی وه، جامه گه ر «ئینسان» هه ر ته وه یه، که له سه ردو پیی
را ده ویستی، یا، ده رواو قسه ش ده کات؟ نا، نا، «ئینسان» ته و که سه یه، که به زمانی خه لک و
بو خه لک و له به ر خه لک ته دوی. ده نابووا «دیوژن» فه یله سوفی گه وه، به ئالوزاوی و سه ر لی
شیواوی، به روژی روناک، چرای هه لکردبوو ئەم سوچ و قوژبن ده گه را ته و له تاو سوچ و
گوناحی زو رداران و سه مکاران گیانی به لیوی گیشتهو «روح گه یشتبه سه ر نوکی لوتی»
توره و قه لس و جار زبوو له نیو «تهن» هادا خو ی ته نهاده زانی بیان گوت: «ئوستادا! ته وه چت لی

ون بووه؟» وه لآمی دانه وه: «ئینسانم لی ون بووه» گیانم خهسته ی ده سته ی دهسته ی دیوو درنج بووه و ئاره زوی ئینسان ده که م...

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست

گفتند: یافت می نشود جسته ایم ما

گفت: آنکه یافت می نشود آنم آرزوست

هه رده لی چه کیم مه له وی کورد به چرا ی سوژی گهرم و ئاهی ساردی، شه و چهره ی دیوه خانی دلی سازده کاو به شوین «شه مام ته ویله یی» داته گری، به لام ئه م له کو ی و ئه و له کو ی!

خوینده وارانی به ریژ «ئه ده ب» وه ها که ده زانن واژه و وشه ییکی کونه له زمانی عه ره ب دا که ئیستا به تیکراله هه مو ناوچه ی ئیمه که زمانی عه ره ب شوینی تیا کردوه، هه ره ب و مانایه، به کارده بری، له زمانی تورکی، پارسی و له زمانی کوردیشدا، ئه ده ب به مانای: «ده فرو، ئامان و، خووان» ه چونکائینسان خوارده مهنی و پیی خور، ده کاته نیو زه رف و ده فرو ئامانه وه، هه روه ک فیکرو بیروئه ندیشه و زانستی خو ی له سهر سفره و ده قی و تار، داده نی تابه واته ی: به یان به یان بکات و نشان بدات، ئه وه یه که له زمانی عه ره بی دا به سفره ش ده لئین: «مأدبه» ئه وه ی که به تایهت له ئیراناده لئین: «ادیات» له خودی زمانی عه ره ب دانییه، به لکو ئه م بیژه و که لیمه یه، ئه دیبانی تورکی عوسمانلی دایان ناوه، جاعه بیی چییه؟ خو زمان و ئه ده ب مولکی کسیک نییه، به لکو وه کو، چه ن شتی تر، هی هه موانه، بزانین ده توانین بیژین: ئه ده ب و ئه ده بییات، ویژه و ویژاوه ری بو پیوه ندی نیوان ئینسان و فیکرو ئه ندیشه ی به ره ی مرو شه وه ئه م هه ودا هه وریشمینه، یه ک یه کی، ئه فرادی کو مه ل به یه که وه ده به سته ی، که وایه، ویژه و ئه ده ب، هو یه، نه چو ن یه ت، به لکو چو ن یه ت، و ا له مانای «هونه ر» دایه، جا دو ستانی ئه ده ب دو ست و تی که بیشتو، ئه مانه ی وائه مرو و سبه ینی گوتراون و ده گوترین، به یانی ساده ی زمانی عیلمی ئه مرو ی دنیا یه، که به چه شنیک ی تازه و رونا ک له باسی به رچاوی ئیمه ده کو لیته وه و ته حلیلی وردی وای ده کات که ئیمه بزانین مانای ئه وشتانه ی که له عه ینی موشکل بونا هه موروژی له پیش چاومانه و له گه لی کارمانه، چییه! تابه م جو ره چینی خوینده وارو

خویندکار و قه‌لم به‌دهس خویمان بناسن و ئه‌رکی سهرشانیان، دیاره‌گرینگترین قوناغی ژین و بونی ئینسان، «خوناسینه» و ئیمه به تاییهت له‌به‌رخو نه‌ناسین زورشتمان نه‌ناسیوه! ته‌باره که لاهو جه‌له‌ل خالیق، حه‌زرتی محهمه‌دیغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلام چه‌ن شرین و کورت فه‌مویه‌تی:

هه‌ر که‌س خوئی باش بناسی خودای خووشی باش ده‌ناسی واته‌ئه‌ گه‌ر مروّف خوئی باش بناسی ئیتر بوک‌س سه‌رنا چه‌می‌نیته‌وه، خوئی بوخوی و خزمه‌ت کردن، بو‌به‌ره‌ی موسلمانان ته‌رخان ئه‌کات و به‌س و ته‌نیاله‌ راست خودا و به‌دی هینه‌ری جه‌هاناته‌سلیم ئه‌بی.

ئه‌وه‌ش که‌ئه‌ فلاتون و تویه‌تی: برو، خوٚت بناسه‌ هه‌ر ئه‌مه، دوپات، ئه‌کاته‌وه‌ واتا: خوٚت بوخوت به‌تاله‌ کزی و که‌ساسی و ژیرچه‌ پوک‌ه‌ی نه‌فسی ئاماره‌رزگارت بی....

نوکتە: واتای ئه‌ده‌ب

ئه‌ده‌ب: به‌واتای فه‌ره‌ه‌نگ، زانین، هونه‌ر، جوان له‌گه‌ل خه‌لکدا هه‌ستان و دانیشن، شه‌رم و حه‌یا، حورمه‌ت، پاراستن، بیدارکردنه‌وه‌ ئه‌ده‌ب‌دان: زانین و عیلمیکه، زانایانی پیشو به‌داگری ئه‌م زانینانه‌یان زانیوه: لوغته‌ت، صه‌رف، نه‌حو، مه‌عانی، به‌یان، به‌دیع، عه‌روز، قافیه، قانونی خه‌ت، قانونی خویندنه‌وه، هه‌ندی ئیشتیقاق، (قرض‌الشعر) ئینشا، تاریخ: میثو، که‌ئه‌مرو به‌و زانینانه‌ده‌لین:

ئه‌ده‌ب «ئه‌ده‌بیات، ئاداب»: و ئیژاوه‌ری. کوئی ئه‌ده‌ب ئادابه، نه‌ک ئه‌ده‌بیات. که‌ئه‌ده‌ب ئه‌مانه‌ش ده‌گریته‌وه: ئه‌ده‌بی که‌سبی، ده‌رسی، که‌به‌ده‌رس خویندن و له‌به‌ر کردن و بیرکردنه‌وه به‌ده‌س بیٚت، ئه‌ده‌بی نه‌فس، ئه‌ده‌بی ته‌بعی، ئه‌خلاق: خووناکاری چاک، په‌سنی چاک، ته‌رکی ته‌ماع و... دوکتور محهمه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پۆل) موته‌رجیمی قورئان به‌زمانی کوردی یاخوا به‌خیری میوانی ئازیز به‌روژی به‌هار به‌شه‌وی پاییز

ئه‌م فۆلکولۆره‌ کوردی به‌ جوان میوانداری و میوانگری نه‌ته‌وه‌ی کورد، ده‌گه‌ینی. شه‌پۆل: دوکتور محهمه‌د صالح ئیبراهیمی ئه‌ندامی هه‌یئه‌تی عیلمی زانینگه (دانشگاه مذاهب اسلامی) له‌تاران.

Dr.Saleh Ebrahimi

شیعرو هۆنە ی کوردی

ئە مەرۆکە دەریچە یە کی تازە و نوێ بو شیعرو هۆنە ی کوردی کراوە تە وە، شیعری کوردی روی لە ئاسۆیە کی رووناک کردووە، سەیر و سەیرانی نوێ دەستی پیکردووە، لە ئاو و هەوایی تازە و ئازادا دەپشکوی و خو دەنوینی و دەدرەوشیتە وە و درەخششی دیکە ی هە یە

شیعرو هۆنەر و هۆنە و ویژە ی کوردی سەری لە ئاسۆی پینگە یشتن ساویووە، شیعرو هۆنە ی کوردی لە روی برۆ و ئیمان، وە هەر وە ها لە ئاگری گرگرتوی دەرونی پر دەردە وە دەهۆنریتە وە، تیدە کۆشی بە نیازگە لی من و تو و ئە و، هەروا بە نیازگە لی کۆر و کۆمە لگای گە و رە ی من و تو، وە لام بداتە وە. شیعرو هۆنە ی کوردی رەنگ و روی خو مالی و مەرۆقی و ئینسانی و ئیسلامی و قورئانی هە یە، لە رەنگ و ریختی نامۆ و بیانە دورە پەریزە و خو ی سەر بە خو راگرتووە و لە سەر بنچینە ی بیرو باوەری کوردەواری پنجمی دا کوتاوە و خو ی تاو دە دا. چونکە جوان تیکە یو ه کە ویستی ئیمە، دەردی ئیمە، بیرو باوەری ئیمە، وە باری ژبانی کوردەواری شتی دیکە یە لە هی بیانە و نامۆ جیا یە.

شیعری کوردی باری رامیاری، کۆمە لایە تی و دینی و قورئانی زۆرە و ئاگری گەرمی ژباو ژبان . وە جۆش و خرۆش دەخا و ریگای ژبان و ژینمان نیشان ئە دا و دەسمان دەگری و بەرە و ژبانیکی خو ش و بژوین و ئاسودە رمان دە کیشی، وە بەوانە ی چاک ناتوانن راکەن رە و رە وە ی بیرو جوان و ورد و ماقولانە دە یان خاتە سەر ریگای راست و دروست و ئینسانی و مەرۆقانی و ئیسلامی قورئانی.

شاعیرانی ئیمە رویان لە شیعار کردووە، بە لام هیمان شیعاریان شاعیرانە لە شیعەر خو یاندا باش نە گونجاندووە، ئە بی چاوە روان بین تا شاعیرە کانمان بە نیشان دانی شکلی شاعیرانە ی شیعار، واتای بەرز و شیاوی ریسالە تی ئە وە ئە دا بکەن شیعەر گە لی دابنن کە شیاوی هە مو خولو چاخ و روژگار یک بی. شیعری کوردی زیاتر مایە و رەنگی حە ماسی هە یە و تی دە کۆشی و شیار دە ربی و هۆیە ک بی بو راپە رین و وریا بوونە وە ی گە لان.

شیعرو هۆنە ئە بی جوان بە وردی برۆانیتە دنیای کزو کە سان و بی بە شان و هە ژاران و لیقە و ماوان و سرنج بداتە نە تە وە بی بە ش و بە ندکراوە کان، وە ئە وانە ی وا

Dr.Saleh Ebrahimi

له دنیای سیۆم دا له بهند رزگار بوون.

شاعیرانی ئیمه ئەشی بو خزمەت کردن به خەلگێ ته رخان بکهن، ئەبی له شیعەر شمشیری ئاودار له راست تالانچیان و زۆروژانی به کورتی بیژین شیعر و هۆنه ی ئیمه ریگایه کی گرتۆته بهرو بهرو رهوه ک دهرواو راپه رپوه، ئەتوانی هیوادهرو ئومید خولقینه ربی.

□ کوردەواری جیگای هەلقولانی وێژ و وێژەوانی و ئەدەب و هۆنەرە. له وه تی خوا ئەم خاکه جوان و پاکه ی خولقاندوووه و کوردی لی نیشته جی بووه، بووته کانی شیعر و هۆنه و ئەدەبی بهرز و تەرز و بلیند. شوینه واری که له پیشیان بو ئیمه به یادگار ماوه و نه فه وتاوه عه زه مه ت و په ره داری هونه ری که لامی ئەم خاکه ره نگینه به ئیمه نیشان ددها، وه ک شیعی مه لا په ریشان، ئەرکه وازی، مه لا رۆسته می ئیلامی، خانای قوبادی، سه ره نگ ئەلماس خان، حه کیم مه وله وی کورد، میرزا ئەولقادی پاوه ی، وه لی دیوانه، ترکه میر، مه لا منوچیهر، فه هیم سه نجابی، ئەحمەد داواشی، بابا تاهیری عوریان، ئەسفه ندیاری غه زه نفه ری، سه بیید سالح ماهی ده شتی، حه یرانه لیشا، سه بیید یه عقوب ماهی ده شتی، ته مکینی کرماشانی، شامی، میرزا شه فیع کیمنه یی، ئەلماس خانی کوردستانی، عه لی حه ریری، عه لی به رده شانی، عه لی ته ره ماخی، فه قی ته یران، مه لای باته، په رته و حه کاری، حه کیم ئەحمەدی خانی، حاجی قادری کوی، نالی، کوردی، ناری، قانع، وه فایی، ئەحمەد موختار جاف، سالم، تاهیر به گی جاف، سه لاح سوّران، ئەحمەدی کور، فه قی قادری هه مه وند، حاجی خه لیفه مه لا محه مه د (به ها)، عارف، ئیمامی (ئاوات)، خاله مینه، حه قیقی، جه وهه ری، سیف القضا، فیدایی، زاری، هیمن و هه ژار.

ئەوه ی ئەمڕۆ که به ناوی وێژه و وێژه وانی قسه ی لیوه ده کری به رده وامی ریازی قسه زانانی پیشیانمانه و نوخته یه که بو پیوه ندی رابوردومان به داهاتومان، دانانی شوینه واری ئەدەبی ئەمڕۆ که مان ئەبیته پیوه ندیکی راسته قینه بو ئاسه واری رابواردومان و ریگا نیشانده ریکی باش ده بی بو به ره ی داهاتومان.

□ ده زانین که وێژاوه ری له ده رونه وه هه وین و مایه ده گری، خوین گه رمی و راسته قانیه کی تایبه تی هه یه، له روی هه ست و له سونگه ی ده رد له دل و ده روونه وه قله ده کا. له تیروانینی قسه ی دل هینه و شادراوه ته وه و له هاوار کردنیشی دا ده رد و

Dr.Saleh Ebrahimi

رەنج و خەم و خەفەت و مەینەت و شادی و شادمانی مروّف پیل و شەپۆل ئەوانە. جا
 لە بەر ئەمە ئەتوانرێ بو و پێژە و وێژاوهری، میژووێ دیکە گۆ دابنری: میژووی دل و
 دەرونی، عاتفی، مروّقانی، خوین گەرمی، راستەقانی و راست خوازی و
 حەقیقەت ویستی.

جا هەر لێرەو هیه که به خویندنه وهی شیعو هۆنه ی حە کیم ئەحمەدی خانی
 ئەتوانین تووی تووی و تووژال تووژالی ژیانی خەلکی هاو خول و هاوده وهری ئەو
 شاعیره بهرپرسه، پر ههسته تی بگهین و بی ناسین و بی زانین و جوان لێی حالی
 بین و به خویندنه وهی شوینه واری ئەده بی و هونه ری (فایق بیکهس، ئەحمەد
 موختار جاف، حاجی قادری کوئی، حاجی خەلیفه، مه لا محمه د(به ها)، نالی،
 مه حوی، خانای قوبادی، فهقی تهیران، حە کیم مه وله وی کورد، نوسخه ی جامعە:
 مه ولانا خالید، پیره میژد، وه فایبی و مه لای جزیری و ...) ئەتوانرێ ئەوه ی له و
 روژگارانه دا به سه ر خەلکی کورده واریدا هاتوو، راست و دروست ترو بی گری و
 گۆله تر له میژوو ه نووسراوه و دانراوه کان؛ ئەتوانین تی بگهین و شته کانمان باشتر
 دهس که وئ و به رووناکی و به باشی لێی حالی بین

□ شیعو هۆنه ی کورده واری هەر خول و ده وهره یه ک ته شک و دیمه نی تاییه ت به
 خووی هه یه، به قسه ی ساتیر: (هەر خولێ هۆنه و شیعی ری خووی هه یه). دیاره
 وێژاوهری ئەم بیست ساله ی دوایی یانه ی له ١٩٨٠ به م لاوه له کورده واری دا
 باشتر و جوانتر و به هیژو پیزتر گول و بهر و میوه ی داو سه ری هه لداوه و به خودا
 هاتوو ه که پپو یسته له لایه ن لیکۆله ران و دلسوزان و زانایانی کورده واری یه وه
 پپیاندا بچنه وه و بژاره یان بکه ن و له به را به شه ن کاودانه که ی لیک جیا بکه نه وه و
 ئەوسا به که و، قونه که وی بکه ن و به شیلگیر و بیژینگ دای بیژن و کوژه ره و چیو و
 خه وشێ جیا بکه نه وه و جوان به شانیه ی بیرو هزری سه روک و بنوکی بگرن و له
 جیکه نه ی بدن تا دانه و لو که جوان و سپی یه که ی لیک هه لاویژری و به ویئنه ی
 هیلکه ی پاک کراو له به رده ستی خوینده وارانێ نیو کورده واری دابنری.

دیاره به و پپودانه ی که مروّف له ته ک خویدا نامو بی و له بنیشه ی خووی دوره وه
 که وی، هونه ریش که یه کی له دیارترین و بهرچاوترین نوینگه ی روّح و گیانی
 ئینسانه توشی لاری بی و تیا چون ئەبی، له دنیا یی دا که مروّف دیل و یه خسیری
 هه واو هه وه سی نه وسی خووی بی یا دیلی هه وای وزه و هیژی ئەنبوژنه ی و مادی

بێ، دیاره هونەریش ههروهک پۆل و سامان و وزه و تیکۆلۆژی ده‌بێته که ره‌سته‌ی له ده‌ست ته‌ماکاری زیاده به‌ش ویستانی زل هیز و ده‌چیته خزمه‌تی به‌شی ئاژالی وجودی مروّفانی و له ئاکامدا هه‌موو چتی له خزمه‌ت مال ویرانیدا قه‌رار ده‌گری.

به‌ئه‌ستۆگرتن و به‌رپرسی له‌ شیعر و هونەدا

له‌ که‌ و ناراه و توپانه قسه‌ که‌ له‌ ده‌وه بێ بێشک له‌ سه‌ر دلێش ده‌نیشی. به‌ر له‌ هه‌موو شتی‌ک با بزانی شیعر چیه‌ و چ جوّره‌ که‌ لامیکه‌؟

تا ئیستا له‌ لایه‌ن فه‌یله‌ سوفا‌ن، زانایانی مه‌نتیق، عه‌روز دانه‌ران و ئه‌دیانه‌وه تارێف گه‌لی جیا جیا له‌ هونە و شیعر کریاوه، بو‌ وینه:

□ کوری سینا بو‌عه‌لی له‌ به‌شی مه‌نتیق له‌ په‌راوه‌ی شیفای خویدا فه‌رمویه‌تی: «ان الشعر هو کلام مخیل مؤلف من اقوال موزونة متساوية...»^(۱)

شیعر و هونە قسه‌ و که‌ لامیکی خه‌یاڵا‌بسینه‌ که‌ له‌ پیت و قسه‌ی وه‌زدار و به‌راه‌ر ساز درایی، وه‌ک ده‌زانری کوری سینا زیاتر دوپاته‌ی له‌ سه‌ر خه‌یالی بونی شیعره‌. □ ئه‌ره‌ستو له‌ په‌راوه‌ی فه‌نی شیعرێ خویدا و تویه‌تی: ره‌سه‌نی شیعر به‌ واتا و مانا و مه‌زمونیه‌تی، وه‌زن و ئه‌وانی دیکه‌ شاخ و به‌رگن، به‌م پیه‌ که‌ شیعر له‌ روانگای و اتا و ابین ئه‌بێ شیعر به‌ قسه‌ی خه‌یالاوی بزانی که‌ بتوانی شو‌ر و غه‌وغا له‌ ده‌رون ساز بدا و حاله‌تی له‌ غه‌م و شادی و شتانی دیکه‌ له‌ خوینه‌ر و بیسه‌ر دابه‌دی به‌ینی، هه‌رچه‌نده‌ ده‌ق و بلاوکیش بێ.

□ ئه‌شی بوتری چون له‌ زه‌مانی هه‌کیم ئه‌حمه‌دی خانی، خانای قوبادی، هه‌کیم مه‌وله‌وی کورد، مه‌لای جزیری، حاجی قادر کو‌یی، مه‌لا په‌ریشان، نالی، چامه‌ی هوزموگان ره‌مان، ئاتران کوژان، وه‌فایی، پیره‌میرد، مه‌ولانا خالید شاره‌زوری، شیعر به‌ وینه‌ی وه‌زن و قافیه‌دار به‌یان کراون له‌ ئاکاما قسه‌یه‌ک له‌ و دوانه‌ خالی بن به‌ شیعر دانانین، هه‌ر چه‌ند ئیمه‌ به‌یت مان هه‌یه‌ که‌ هه‌ندیکی وه‌زن و قافیه‌ی هه‌یه‌ و هه‌ندیکی بێ وه‌زنه‌ به‌ ئه‌ده‌بی کلاسیک داده‌نری. هه‌رجو‌ر بێ شیعر ئه‌گه‌رچی له‌ وه‌زن و قافیه‌ و له‌ هه‌ندی نوکته‌ی جوانی به‌دیعی و له‌ فزی خالی بێ شیعره‌، هونە

۱- بروانه: ابن سینا، فن الشعر، چاپی ئه‌وره‌حمان به‌ده‌وی، له‌ پال فن الشعر ئه‌ره‌ستو، قاهیر ۱۶۵۳ په‌ری ۱۶۱.

ئەبێ ئەزمونی بەرھەمی عاتیفە و بیروخەیاڵ بی، وە بە بی خەیاڵ و وزە ی خەیاڵ
ھیچ یەک لە عاتیفە و بیر ناتوانن سازدەری شیعر بە واتای واقعی بن. بە واتای
دیكە ھونە ی شیعی کاتی خۆدەنوینی کە خەیاڵ و بەیانی ھونەری لە کار دابی،
چونکە ھیچ ئەزمونیک لە ئەزمونەکانی مرقف بی وزە ی خەیاڵ بایەخی ھونەری و
شیعی پەیدا ناکا. شاعیر بە وزە ی خەیاڵ و زوق و سەلیقە و بە کار بردنی
(تشیہات) جوان و ئیستیعارەگەلی لەتیف و قسەزەوان و بەدیع و بە کار بردنی
پەندو مەسەلی دلنشین و خونجاو و گونجاو و جوانی و اتا و بیژەو کەلام بە نیشان
دانی شتگەلی دل پەسەند و صووہری خەیاڵ و دلگیر ئارەزوی خو ی لە شیعی و
ھونەدا لە بابەت ئیلقای بیروگۆیزاندوہی عاتیفەو حالاتی خو ی بە خوینەر و بینەر
بە دوو شیوہ ئەنجام دەدا.

١- جوان رازانەوہو باش نیشان دان کە شاعیر بەم کارو شیوہ جوان بە جوانتر
نیشان دەداو لە سیحرو جادوی کەلام و ھیزی جوانی بەیان و شوین دانانی خەیاڵ،
وہ خەیا لوی شیعی، کاری وا دەکا و اتا مەفھومی زیھنی بەبیری میشکی خو ی و
خوړسک و ژیان لە چاو و دل و گویچکە ی خوینەر و بیسەری شیعی و ھونەکە ی
خویدا پرشکوٹرو بە تین و تەوژمتر لەوہی وا ھە یە نیشان بەدا.

٢- دووہمی یە کە کارو شیوہی داپوشین یا داپوشینی ھونەری یە، کە شاعیر لە کاتی
پیداویست دا جوړہ پوشاکیک لە بیژہی جوان و رازاوە ئەکا بە بەر و اتاداو بەم کارہ
ناحز و کریت بە جوان و رازاوە نیشان دەداو ناپەسەند دەکاتە پەسەندو دلگیر.
□ لە بابەت شوین دانانی شیعی و ھونە لە دل و دەرون و بیرو میشکی خەلکدا چ لە
بابەت ناسینی ھونەر، وەچ لەبابەت رەوانناسی و فیڕکردن و بارھینانەوہ
گرینگی یەکی زوړ و بەرچاوی ھە یە. جاحیز (١٢٢٥-٦٠ ی مانگی) ئەدیب و
موتە کلیمی ناوداری عەرەب. دەلی: لای نەتەوہ باستانی یەکان، شاعیران و
ھەستیاران زیاتر لە ھەچین و توژی دیکە دەستە جەلەوی ئەقل و عاتیفە ی
خەلکیان بە دەستەوہ بووہ. ژنانی عەرەب لە خولی جاھلی و نەزانی دا ئەو قسە ی
جاحیز دەسەلمینی.

بە قسە ی (شمس قیس رازی - صاحب المعجم: زوړ جارن تاکە شیعیک
ھو ی دوستی و ئاشتی بەدی ھیناوەو زوړ جارانش بو تە ھو ی فیتنەو فەسادو
ئاژاوە.

لە ھەر ھاواریکدا کە لە دڵ و دەرونی شاعیری بەراستی دەردەپەڕی و لە ھەر سورەتی خەیاڵی کە ئەو لە شیعرو ھونەیی بە ئەستوداری خووی بەدی دەھینی، گشت ھەویا، بیرو خەیاڵ، دەرد، خووشی، گەورەیی و دامادی مروۆف، بە کورتی ھەموو کەینە و بەینەیی جیھانی تیدا نھینە.

دیارە شیعری ئەستودار و وێژاوەری بەرپرس ئەتوانن بەبۆی شویندانیرترین ھۆی بوو بوژانەو ھەو پاراستنی بایەخە مەعنەوی یەکان و ئاگادارکردنەو ھەو بیدارکردنەو ھەو ستم لیچوان.

مەبەست لە شیعرو وێژەو وێژەوانی بەرپرس، تیکۆشانی بوو گەیشتن بەراستی و دروستی و ئازادی مروۆف، ھەستیارانی بەرپرس و بە ئەستودارو و بە ئەمەک بوو راستی و دروستی و مروۆفانی، ئەوانەن کە بە واتای قورئانی کەریم کاری چاک و عەمەلی سالیح ئەنجام دەن، ھەمیشە لە بەر خوداو بوو رازی بوونی و یژدانی خوویان، خوویان بوو خزمەت کردن بە مروۆفانی تەرخان بکەن و لە بیرو چەوساوان و ستم لیکاراوان دابن.

قورئان: [وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ أَلَمْ تَرَاهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَمِيمُونَ وَانَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا...] (سورەتی شوعرا - نایەتی ٢٢٤ تا ٢٢٧).

[پێغەمبەر شاعیر نیە - شاعیران کە سانیکن کە لاری یان پەیرەوی یان لی دە کەن، لاری بەدوی ھەستیار دە کەوی. ئایا نەت دیوہ کە ئەوانە (ھەستیاران) لە ھەر شیوو دولیکدا سەر لیشووان. وە بەراستی ئەوانە شتگەلی دەلین کە خوویان عەمەلی پئی ناکەن. مەگەر کەسانی (لە شاعیران) کە بروایان ھیناوە و کردەو ھەو چاکیان کردوو ھەو یادی خویان زور کردوو ھەو.]

ئەم ھەستیارانە کە بروایان بە دین و ئەخلاق و ئاکارو خوی چاک و ئینسانی و خودای ھەیی، لە ئاکام دا لە بەدیھینانی شوینەواری خوویان بوو ھونینەو ھەو شیعرو ئەکووشن، ھونەو شیعرو کانیاں لە خزمەت خەلکدا بی، بوو خەلک بە کەلک بی و خەلک بیدارو و شیار کاتەو ھەو، خوو ئەخلاق چاک و ئینسانی لە نیو خەلکدا پەره پئی بداو خەلک لە زولم کردن، ملھوری، بی ئەخلاق دور بخاتەو ھەو سەرنجیان بوو لای ئاکار، خو، بیرو کردەو کچاک و خودایی و مروۆفانی و دادگەری و دادپەروەری و ئاشتی و ئازادی بیرو پراو خووشی و شادی و بە یە کەو ھەو سازان بانگ بکا، تا خەلک

کورده‌واری..... شه‌پۆل ۱۴۲
له‌باتی دژو دژایه‌تی کردن رو بکه‌نه چاکه‌و چاکه‌کردن و خویندن و سه‌نعت و
تکنیک و په‌ره‌دان به‌فهره‌نگی ره‌سه‌نی مروّفانی و خودایی و ته‌ره‌قی کردن و
پیشکه‌وت و سه‌رکه‌وت له‌کار و باری دنیا و ئاخیره‌ت دا به‌هیوای سه‌رکه‌وتن و
پیشکه‌وتن و تی‌گه‌یشتن و زانین و فامینی به‌ره‌ی مروّف تا زولم ریشه‌کیش بکری
و له‌دنیادا زولم و بی‌عه‌داله‌تی و ته‌بیعض نه‌مینی. (شه‌پۆل)

نیشتمان ویستی و ئوگر بون به‌زید، له‌سه‌ره‌تایی ترینی خوی مروّفانی‌یه، هه‌روه‌ک
ئوگر داربونی زاروکه، به‌دایک، ئه‌و عه‌شق و ئه‌وینه به‌گوچ‌گرتن به‌شیری دایک، له‌گه‌ل
خوین تیکلاو، ده‌بی و له‌گه‌ل گیان و روّح ده‌ده‌جی.
شاعیر و ته‌نی:

[روزی که بامر حقّ جهان شد ایجاد
و آدم شد خلق و آدم‌یزاده بزاد]
[مه‌ر و وطن و محبت قوم و نژاد
در طینت مردم بودیعت بنهاد]
خزمتی خاکی و ته‌ن فه‌رزیگی عه‌ینه، بو‌ه‌مو
داخلي به‌م حوکه‌یه، کئی فه‌رقی جوان و پیر ئه‌کا
زولمه‌تی جه‌هل له‌به‌رچی زوری سه‌ندوه باکت نه‌بی
نوری عیلمی عاله‌میکه، عاله‌می ته‌نویر ئه‌کا
هه‌رکه‌سی فیکری مه‌زاری باوک و باپیری هه‌بی
بو‌به‌قای ئیعزازی خاکی خوئی چلون؟ ته‌فسیر ئه‌کا.

غار پراو، بزرگترین غار وینا...

در فاصله کوه «بیستون» و «تاق
بستان» در بلندبهای کوه «پراو» که
بخچاله‌های طبیعی آن معروف است،
دهانه «غار پراو» قرار دارد.
در درون این غار شگفت‌انگیز،
دره‌ای به عمق ۳۵۰ متر و در قسمت‌های
عمیق آن چندین آبگیر و یک «آبرو»
وجود دارد.
این غار که در سال ۱۳۵۰ شمسی
توسط یک گروه غارشناس انگلیسی

کشف شد، بنا به تائید انجمن
غارشناسان بین‌المللی، بزرگترین و
عمیقترین غار دنیاست.

غار بیستون:

بیستون چه حکایتها که در دل نهفته
ندارد....

غار بیستون، یادگاری از بشر اولیه
و دوره‌دیرینه سنگی. این غار که متعلق
به دوره‌ماقبل تاریخ است در بیستون.
بالای سرمجسمه هر کول به‌طور
تصادفی از زیر خاک بیرون آمد.

زوان و ئه ده ب:

ئه میر شه ره فخانیه بتلیسی له ئاخرو ئوخری سه ته ی ده هه می کوچی واتا: ٤٠٠ ساڵ بهر له مه کتیبی شه ره فنا مه ی به زوانی پارسی له میژوی. گه لی کوردا نویسه ئه میر شه ره فخان یه که م میژو نویسه، زوانی کوردی له بابته زاراو هه کردۆته چوار بهش^١ ئه و چواره ش به م جو ره ن:

١- کرمانجی:

مه به سته ئه میر شه ره فخان له کرمانجی زاراو هه که له م چاخه دا زیاتر له ده میلیون کورد قسه ی پیی ده که ن. وه نوسه ران و میژوسان کردویانه ته دوه بش: ئه لف: کرمانجی ژورویا با کوری: "شمالی". که کورده کانی: (ئیره وان و گورجستانی شوره وی لاجین، گول به هار یا گولبجار، ئاخکه ندو ...) وه کورده کانی تورکییه له لای گولای (وان، دییار به کر، قارس، با به زید، خه رپوت و جه زیره و ده رسیم و ...^٢ وه کورده کانی ئیران (له قوچان و بجنورد هه ری می خوراسان وه هۆزی جه لالی و میلانی و هه رکی و برادۆست و ... له ئازربایجانا^٣. وه هه ری می جابان: "جاوان" له ده ماوه ندی لای تاران.

وه کورده کانی عیراق له (هه ری مه گه لی ده وک و موسل و هه ندی لای هه ولیر) وه کورده کانی سوریه له (ئوستانی: پارێزگه ی دیرالزورو فه رمانداری ترابلس و حیسن الاکراد و کورده کانی لوبنان و ئوردۆن. به م زاراو هه له عیراقا^٤ - بادینی پیی دلین. بی: کرمانجی خواری یا باشوری: "جنوبی" وه ک زاراو هه کورده کانی موکریان: مه هاباد، سه رده شت، سنه، مه ریوان، سقز و بانه و ... له کوردستانی ئیرانا وه ئوستانگه لی سلیمانی، که رکوک و هه ولیر له کوردستانی عیراقا «که به هه له به سو رانی ناوی ئه به ن».

١- بنواره شه ره فنا مه چاپی پترسبورغ ساڵی ١٨٦٠ زایینی وه بهرگی یه که م چاپی قاهره ساڵی ١٩٣٠ زایینی و ئۆفستی تاران ساڵی ١٣٤٣ هه تاوی لاپه ره ی ٢٣.

٢- "له ده رسیم به زاراو هه ی زازایی داخۆن" (زازاله ناوچه ی سیورلی چبخچور، کر) و گوران (له که ندوله، پاوه، هه ورامان، تل هه شک (ص ٤٥ تاریخ زوان پرویز خانلری).

٣- بنواره (باوی کو مه لایه تی و میژویی نوسراوی شه پۆل) چاپی تاران نه ورۆزی ٢٥٩١ کوردی ٥٧ و ٥٨ هه تاوی.

٤- به هه له بادینانی "به دینانی" پیی ده لین.

۲- لری:

مه به سستی ئەمیر شه ره فخان له زاراوه ی لری (ئیلامی، فهیلی، بهختیاری، له ههریمی پشتکۆ و پیشکۆیه، یان رونا کتر بلین: له هه مه دانه وه تا شوشته رو شاری کورد له ئیرانا وه ئوستانگه لی کوت و عیماره وه فه یلییه کانی به غاو به سره و شوینه کانی تره له عیراقا^۱.

۳- که لۆری = که لهوری.

مه به سستی ئەمیر شه ره فخان له که لۆری ئە وجۆره زارا وانه یه که له زۆر به ی ههریمه کانی کرماشان دا پوه له به شی له کستانا له ئوستانی ساحلی ئیران وه له ناو کورده کانی فرمانداری خانه قین، مه نده لی و میقدادیه: "شاربان" قسه ی پیی ده کری، به هه له هه ندی له نوسهران "کرماشایی" یا "له کی" پیی ئە لێن که چی له کی خوپی تیکلاویکه له (لری، که لۆری و گۆرانی).

۴- گۆرانی:

مه به سستی ئەمیر شه ره فخان له گۆرانی زاراوه یه که له پیشا له "ئه رده لان هوه" تاکوی حه مره ین یانی له ئوستانی: پارێزگه ی کوردستان له ئیران وه پارێزگه کانی سلیمانی و که رکوک له عیراقا قسه ی پیی کراوه ...

به لام به هوی ئەوه که زۆر به ی هۆزه کانی گۆران زوان وه ک: زه نگه نه، سییا مه نسور وهی تر له رۆزگاری شاهه باسی سه فهوی یه وه کوچ دراونه ته، ئە فغانستان، جابه م هویه ئە وانه وا به م زاراوه یه ئاخه فتون زۆر که م بونه ته وه^۲. زاراوه ی گۆرانی له م چاخه ی ئیمه دا له ناو (هۆزی زه نگه نه، سییا مه نسور، گه لالی، شوانکاره، کاکایی، هه ورامانی له کوردستانی ئیران و عیراقا وه له ناو کورده کانی ئە فغانستانا باوه و ماوه^۳.

۱- بابا تاهیری عوریان (۹۳۵-۱۰۱۰) به لری شیعی گوته و ناوبانگی چارینه: له ده ره وه ی کوردستان بلا بوته وه بیروباوه ریکی دژی ده ره به کایه تی له ناو گه ل دا بلاو ده کرده وه ... له شیعه کانی دا به توندی دژی زولم و زۆری کۆمه لایه تی دواوه. ههروه ها دژی ئاغا گه و ره کان و فه رمانه واکان بووه "میژوی جیهان پراگ ۱۹۶۰ به رگی سیپه م ل ۵۰۲ چاپی چیکی). وه (کوردستان و کورد) به نه قل.

۲- کۆری له نوسران به هه له پگۆرانی هه ورامانیان پیی وتون، که چی هه ورامانی خوئی زاراوه یه که له گۆرانی کون.

۳- بۆناسینی شوانکاره بنواره (کنیی باوی کۆمه لایه تی و میژوی و... نوسراوی شه پۆل چاپی تاران سالی ۵۷ و ۵۸.

پروفیسور مینوریسکی رۆژھەلات ناسی ناوداری روس لەبارە "گۆران" ەو ەکتیبکی بەزوانی ئینگلیسی نوسیو ە که لەوا زۆری لە ھونراوی ھونەرانی ھۆزی گۆرانی تێداھیناوە و چاپی کردون.

ھەر ەو ھا بە سودو ەرگرتن لە ناوی سولتان ئیسحاق پیری کا کا یی ە کان دیاردی پۆ کہ و نارابونی ئەدەب و بیژاوەری ھۆزی گۆران کردو ە و ناوی سولتان سەھا ک = ئاستیا گ = ئازی دەھا کی بە کوردی ماد داناو ە، بە لām بە داخو ە ئیستائو ە کتیبمان لەدە سانییە. ھەر چەن بە لگە یە کی زۆرمان لە بابەت ئەدەبی گۆرانی کونا بە دەسە و ە نییە، بە لām بە جوړ ە ئاگاداری یانە ی و بە دەسە و ە ن، ئە توائن بیژین: ئەدەبی گۆرانی کونترین بیژاوەری و ئەدەبی کوردە.

ھەمدو لای مستەوفی قەزوینی بە نەقل لە "ئەلبولدان" ئەنوسی:

"سپای ئیسلام" سالی ۱۸ ی کوچی لەزەمانی ئەمیرە لموئەمین عومەر - ی کوری خەتتاب دا قەزوینی گرت.

لەوکاتە داخە ساری شارستان "شاپوری" بوو خەلکی ئەوی لە گەل مۆسلمانانان جەنگیان ئە کرد و مۆسلمانە کان بانگیان ئەرکردن یان مۆسلمان بن یان جزیە بدەن. ئەوانیش ھەریان ئەرکرد و ئەیان وت: "نە مۆسلمان ئەبین و ە نە گزیەش ئەدەین ھەرن بەگەریئە و ە مە ککە تا ئیمەش رزگارین" - "نە مۆسلمان بێم نە گزیت دەیم + بشی او مەکشە کاما برھیم".^۱

مستەوفی قەزوینی ئەم بەیتە ی بە پەھلەوی ناو بردو ە و ە لە راستیا ئەم بەیتە: "گۆرانی = لری" یە، ئەمە خوێ بە لگە یە، بوئە و ە کہ لە پیش ئیسلاما ئەدە بی کوردی گۆرانی ھەبو ە. کووری ترلە میژو نوسان و نوسەران و ە ک (ملک الشعراي) بە ھار و ە رەشیدی یاسمی و دوکتور سەعیدی کوردستانی و ئایە توللامەردووخ و شەپۆل و ئەو رەنگ، چەن ھونراو ە یە کیان لە نوسراو ە کانێ خوینا، ھیناوە کہ بە دەسنوسی پەهلوی لە پیستی ئاسک نوسراو ە تە و ە لە ناو یە کییک لە غارە کانێ کوردستانی عیراقا، دوژراو ە تە و ە، کہ لە وا دیاری بو کوشت و برین و تالان و برۆ و بەدیل گرتن و ... کراو ە ئە و ھو نراوانە، بە کہ می جیا جیا ی یە و ە بە م جوړن:

۱ - میژوی گوزیدە چاپی فرەدەوسی تاران سالی ۱۳۳۶ ھەتاوی پەری ۷۷۶.

هورمزگان رمان ئاتران کوژان
 زۆرکار ئەرەب کردنه خاپور
 ژن و کهنه کان وه دیل بشینا
 ره وش زهردوشره مانه وه بیکهس
 هویشان شارده وه گه وری گه وریه کان
 گوناو پالە بشی شاره زور
 میرد ئازاتلی ژ روی هوینا
 بهزه یه ک، نکاهورموز، وه هیچکس^۱

۱- هورموز، یا ئاهورامه زدا به مانای خوایه، گان به مانای جیگه به واتا: عبادەتخانه کان و ماله خودارمیان و روخان، ئاهورمه زدا له ئاهوژه، به مانای: هه بونی دانه، مهز به مانای مهز نه، دا، به مانای دانا و زانایه، رمان به مانای رمان و روخانه. ئاتران له ئاتر، وه به مانا ئاگره - ت و گ به یه کتری گوردراونه وه = ان = په سوهندی نیشانه ی جهم و کوپه له کوردی ئەمرودا "ک" ی عه همد. له پیشه وه ی دانه نری و ئەبێته ئاگره کان، ئاگر، ئاتر، ئاور، یه ک مانای هه یه، له کوردیا ده لێن: ئاگره خو شه له خوم گاته وه. کوژان له کوژیانه، به مانای ئاگر کوژانه وه و ئاور مریان و کوژیانی ئاگره.

۲- هویشان: له ریشه ی هو، خو "Hwa" ئاو یستایی یه و به مانای خو یان - له باتی هویشان "ویشان" و تراوه، شارده وه. له شارده وه یه و به مانا خو شارده وه و خو گووم بزر کردنه، گه وریه گه وریه کان یانی: مه زنی مه زنه کان. زور، له زور، له زور داره و کاریش په سوهندی نیشانه ی سیفته ی فاعیلیه، ئەرەب به مانای عەرەبه. خاپور به مانای رمانه گوناله گونده و به مانای ئاوای یه. پالە: به مانای شاره، په له و پالە وان، پالە له یه ک ریشه ن. له کوردیا پیللۆ تاییه تی شار نیشنه کان بو وه و کاله ش تاییه تی دی نیشنه کان بو وه، له کوردیا ئەبێژین: پیللات له سه ر چاوه، کاله و پیتا و کاله و پوزه وان. ناتوانم به ن کاله ی خوم له به ن چه کمه ی توخه م، له بورهانی قاتیعا نوسراوه په هلو، په له و به مانای شاره، په هلو، په هله بان به مانای: شه هره بان یا نیگابهانی شاره، به کوردیش ئەوتری پالە وان یانی: شاره وان، شاره وانی، دیاره، له قه دیمه وه نیگابهانی شاریان له مروث گه لی خودان وزه و به هیز که بتوانی له دزو دروزن به رگری بکات له به ر چاو ئەگرت، بشی له ریشه ی به شه و به مانای پشکه « بان له ریشه ی شیایی و شو - ی ئاو یستایی یه و به مانای ئەرواو رو یشتن ه، له گولستانا شد به مانای رو یشت، هاتو وه. وه ک ئەبێژی: (شد غلامی که آب جو آرد آب جو آمد و غلام ببرد)

واتا هه تا ئه روا ته شاره زور، له باتی: "بشی" "هه تا" و تراوه، شاره زور ناوی به شی سلیمانی و ئەو ناو ناوه یه. نالی شاعیری شاره زوریش زور به ناو بانگه.

ژن. له ئاو یستادا به مانای زان و ژان پیا هاته، که به غیناش ناو براوه.

- که نه کان له ریشه ی که نی که نیشک کنا که نیک - ه و به مانای دویت و کچه، لیره دایه گوران شاعیری نازارو دلته رو ناو داری کورد ئەبێژی: عه شقی ئیواره ی سه ره ری کانی - به رته داته چه م کلپه ی گورانی! - روژا ئاوا نه بی چه م تاریک - دایه دهنگی (کناله یل) هه ردوایی نایه... - (کناله یل: کچی یار) - مانگ به تر یفه ی ئە کاکه یل - هیشتا، هه ر گه رمه، ناله ی (کناله یل...!)

گومان له وه دانیه که (عبدالله) گوران (که سالی ۱۹۶۲ له عیراق کوچی دوایی کردوه) چ له ناوه روکی شیعره کانی داو چ له و شیوه تازانه دا که له شیعردا دای هیناوه و چ له ره وانی و بزار کراوی ئەو کو دپه دا که شیعری له قه ید و به ندی شیعری کلاسیکی کوردی رزگار کردوه و به وه یه وه ئاسو په کی نو یی بو گه شه کردنی زیاتری شیعری کوردی کردو ته وه.

بشیناله ریشه ی شیای به مانای هینان و هارد نه. میرد ئازاله دو بیژه ی میردو ئازا، تیکلا و اکراوه، میرد له ریشه ی میرد: میرت - ه و به مانای پیا و میرو مه ردو میرده - ئازاش به مانای نه به زو کو لته ده ره. تلی: له ریشه ی تلیای، تلین - ه و به مانای تلان ه وه و تل خوار دنه.

ههروا مجله العربی ژماره ی ۲۰۰ چاپی ته موزی ۱۹۷۵ کووهیت له و تاریکدا که بهقه له می (عبدالحمیم منتصر) له ژیر ناوی (ابن وحشیة فی الفلاحه) و (هو اقدم الکتب فی العربیة) ده نوسی... شوق المستهام فی معرفة رموز الاقام و قد ذکر فی آخر کتابه هذا انه ترجم من اللغة الكردية کتابا فی علل المياہ و کیفیة استخراجها... یاخه تی ماسی سو راتی کوردی که دوکتور سه عید خان کوردستانی له مزگانی نه زانی کوردی باسی ده کات.

به لām ئەبی بیژین ئەم: هونراوانه به زوانی گورانی کوردین. حوسهین حوزنی موکریانیش له نوسراوه کانی خویدا دیانی به مه داناوه، یه کییک له هوزه کانی گورانی زوان، هوزی کا کای یه، که له ئیران و عیراقا ئەژین، به ره ی کا کای یه کان، له سه ر ئایینی "شه یدایی" ئیرانی کون.

سرنج را کیشه له ناوئه و نوسه رانه داته نیا (محهمه ده ئه مین زه کی به گک) سه ر چاوه ی ئەم هونراوانه ی به نه قل له کوبه ی ۱۸ له سه ر لاپه ره ی ۱۱ له کتیبی خه باتی سو نیان - ی کورد نوسراوی واسیلی نیکیتین روژه له لات ناسی ناوداری روس ناوی بردوه و گوته ته تی: ئەم هه لبه ستانه به زوانی په هله وی یه.

له کتیبی میژو دا ناوی چه ن بالول دیته به رچاومان ئەلف = بالولی خارجی: که شاره کوری به شه ری شه یانی موسلی که له کوردانی ده و رو به - لاری، موسل بووه و له سالی ۱۱۹ کوچی دا له هیشامی کوری (عبدالملک) ئەمه وی را ساوه و شو رشی کردوه و له موسلمه وه تا کوفه ی هیناوه ته ژیر فرمانی خو ی و له پاشان له شه را کوژراوه.

۱- (بنواره دائره المعارف پطرس بستان په ره ی ۶۴۴ جه له ی ۵). ۲- فرههنگی ده خدا پیتی ب و دائره المعارف پطرس و سه فره نامه ی (ابن بطوطه) په ره ی ۲۱۰ تا ۲۰۹.

- ژ: به مانای به یه و جاری واش هه یه به مانای "له" یه، وه ک ژمن دی ژمن.

هوینا: له ریشه هون به مانای خوینه. رهوش به مانای ئایینه.

زه ردو شتر یا زه رتوشه ر یانی پیغه مبه ری ئیرانیان که له ره گه زی کورده ماده کان.

قانع شاعیری ناودار له م باره وه یه، که ده بیژی:

کتیبی زه رده شت که ئاو یستایه

به زمان هه ورامی هاته سه ر به شه ر

وه ک باقی کتیب خه لات خوا یه

یانی های زه رده شت بوی به پیغه مبه ر

- بزیکا، به زه ی یه ک، له ریشه ی به زه یی، به مانای دلسوزی و دل سوتان و روحه.

نکا، نیکا به مانای نه کرن، نه کردن واتانای کات. ئەم هه گبه سته و هونراوانه ده سیلابی یه واتا: ده به شن و

ب - بالۆلی مه جنون: ئەبو وههیب بالۆلی کورێ عه مر صیرفی کوفی، گۆیاله کوردانی ئیران و شاگردی هزره تی ئیمام جه عفری سادق بووه له سالی ۱۹۰ کوچی دا مردوه .

ج - بالۆلی شولی که یه کیك له عاریفانی مهزن و شاعیر بووه «ابن بطوطه طنجه لی» له سه فه نامه که ی خویداناوی بردوه که له لورستانا چاوی پیی که وتوه و قسه ی له ته کیا کردوه .

ههروه ک له قسه کانی ئەمیر شه ره فحانی بتلیسی ده ره ئە که وی، ئە ده بی گۆرانی له کاتی فه رمانه واکانی "حه سن ویی" و "عه یاری" زۆر و زه وه ندو په ره دارانه پلا و کراوه ته وه، به لام شوینه واری و یژاوه ری ئە و کاته له به رویران کرانی شاره کانی (دینه وه ر- سیروان- حه لوان- شاره زور) له لایه ن مه غوله کانه وه، و یژاوه ریش تییا چوو نه ما، به لام له کاتی فه رمانه وای: (به نی ئە ره دلان) دا ئە ده بی گۆرانی بوژایه وه و تازه مانی خوسروه خانی ناکام چوو په ییشه وه و لیره وه شوینه وارگه لی به نرخ ی و یژاوه ری بو ئیمه جیماره .

به لام میران و فه رمانه وایانی بابان، ده سیان دایه، په ره پیدانی ئە ده بی کرمانجی خوارو: "جنوبی" که به هه له به سوورانی ناو ئە بری، جاهه ر له به ر ئە مه یه له ده م و کاتی ئیمه دا وازاره وای کرمانجی خوارو بووه ته زمانی ئە ده بی و علیمی و هونه ری و کومه لایه تی و رامیاری و ئابوری و نوسراوه یی زمانی کوردی، ئیستایشوه و رچه یه کی ئە ده بی یه کگر توی گر تۆ ته به رو

- ده هجایین. ئەم هوزی کاکایه: دوا ی دا هاتی ئایینی پیروزی ئیسلام هه ندی له بیرو باوه ری رچه ی خو یان له ده س دابریکیشیان به دل و داو پاراستوه، ته نانه ت یژاوه ری گۆران به شیکه له رازه نه نییه کانی رچه ی گۆران، لای غه واره نای درکین، ئە مانه باوه ریان به ته ناسوخ هه یه، به مه که گیان و ره وانی فریشته کانی ئە وان ئە چینه ناو کلیشه ی ئە نبیا و ئە ولییا. باوه ریان هه یه. وه له به ر ئە وه ی زوریان هزره تی عه لی و ئالی ئە و خوش ده وی کۆری له میژو نوسان ئە وانیان به یارسان و عه لی یوللاهی ناو بردوه .

پیشوایانی ئایینی کاکای یکان، له هه ندی شویناله به ره ه ندی هۆ چن هۆ تراوه یه ک له هۆ نه رانی خو یان ئە گیرنه وه، بو وینه ئە و اچه ن شیع ره دو به یه یه کانی بالۆل که له (۱۷۰ - ۱۹۳ کوچی) دا- ژیا وه و کوچی دوا یی کردوه بو تان نه قل

دکه ین:	ئەز به هلوله نان جه روی زه مینی	چار فرشتانم چاکه ر که رینی
	نجومم صالح ره جه به م بینی	چه نی لژه بیم جه ما وه هه فتینی
	ئهو واته ی یاران ئە و واته ی یاران	وه قانون شهرت ئە و واته ی یاراه
	چه ندی مه ولاییم کردمان شاران	یارانم که رده ن وه قه وای ماران
	دیوانه ی زاهیر دیوانه ی زاهیر	دانای یارانم دیوانه ی زاهیر.
	ده رویش نه وروزی سوورانی که له سه ته ی ۱۳ هه جریدا ژیا وه له زانایی و دانای بالۆلا ئە بیژی:	
	به هلول زاتیون زات یه کدانه	عامیان ماچان به هلول دیوانه

لەو چوار زاراوە بنەرەتی یە رەسەنانه کەلک وەر ئە گری و خوئی گییاندۆتە پلە و ریزی زوانە زیندوو پیشکە و توووە کانی جەهانی ئەمرۆ و شان لەشانی ئەوان ئەدا.

باش وایە: بگەرینە وەسەر بیژە ی گۆران، هەر وە کە لە بەرگی یە کە می شەر فنامە لا پەرە ی ۲۳ دانوسراوە هۆزی گۆران لەسەرە تاووە لە پێ دە شتە کانی پاریزگەلی کەرکوک و سلیمانی و کرماشان دا، نیشتە جیبون و رویان کردبوە، ئاوەدانی و خەریکی زەوی وزارکیلان و کشت و کال بون، بلام هۆزە کوچەرە کوردە کان و جافە کان زوریان لی دە کردن وە ک لەم میسالە کوردی یانە دا دەر ئە کەوی، گۆرانە کان باشاری ئەوانیان نە دە کردو بەر دە سیان ببون ئەلین:

جاریک جافە کان میگە لە پەزە کانی بە لە وەر بەرە و کوستان ئەبەن و ری یان ئە کە و پتە ناو زەوی وزاری کابرایە کی گۆران، لە دورە وە هەرای لە دە کەن و دەلین: هۆی کابرای گۆران. (گالە کەت وە گوێزە واپەزە کەمان هات) یانی تو ناتوانی بەرگری هاتی میگە لە مەرە کە ی ئیمە پکە ی، دیارە بە و دەم و دەسەش گال و هەرزە کەت بو نادور ریتە وە کە و ابو پەزە کان زیانی خویان هەر ئە کەن.

هەر وائە و کوردە کوچەرە کە بە شە و الای پەز و پۆلە بون، خەویان لە گۆرانە کان حەرەم کردبون و ئەمانە یان بو کردبونە جوک و تواج و تە شەر و قسە: (هە یقە شە وە، تە قلە و دە وە وە گۆرانە و... چاول خە وە...)

ئە بیژن جاری و ا هە بوە کە کوردە گۆرانە کان، لە ترسی کوردە کوچەرە کان، مال و ژییانی خویان بە جی هیشتوو وە لە ترسان رایان کردو، بویی و اوتویانە: (گۆرانە... لە ئاوی بە دە رە... ئە وانیش و رده و رده چوئە تە ناوچیا و چرە کانی کوردستان و خوی کوردە کوچەرە کانیان گرتو وە لە نە بەزی و کۆلنە دە ریدا ئەوانیان بە جی هیشتو. بە لام گۆرانە کان خویان لایان وایە گۆران لە واژە ی گۆر گیرا وە بە مانای مەزن و گە ورس، چونکا گۆرانە کان، لای میرو پادشایانی کاتی خویان زۆر خاوەن پلە و پایە و مەزن بون.

هۆزانی مەزن تە و فیت و هەبی کە کتییکی لە بارە ی بارامی گورە وە بە عەرەبی نوسیو ئە بیژی: بیژە ی گۆر بەر یی لەر لە گۆر - وە بەر یی قەلە و گیرا وە و بە مانای: ناوەند، مەیدان، دەشت، گۆرایی و قەور و... هە ی ترە.

بوئەو بەوھوزە کوردانەیان وتوہ گورن، کہ لەدەشتدا نیشته جی بون، بارامی گورپاشای ساسانی لە دایکەوہ لە کوردە گورنە کانە، کہوایی توئە کابلیی: چونکا بارام ئوگری گور: واتا: "کہری بەلە ک" گرتن بوو، ناویان ناوہ: بارامی گور، چونکا ئەمەھەلە یە. کوری لە شاعیران وایان ناوبردوہ، وە ک ئەم چوار چارینە ی خە یامی ھەژار:

لەو کوشک و سەرایە دا کہ جەم جامی گرت   ریوی ترە کیوہ، مامز ئارامی گرت
 بارام کہ ھەموژانی خوئی گوری دە گرت   دیتت بە چجوری گوری بارامی گرت .
 عارفی ناودار مەولانا مەلانی ھەمەد جزیری لە قەسیدە ی ۸۴ دا بە شیعەر فەرمو یە تی:
 مەب ئیشراقی سوئالە ک ژلە بی غونچە گوشا کر - کوب ئیلھامی د سوئالامە جەوابە

شیخی ئیشراق بە عەرەبی و بە کوردی و فارسی شیعەر و ھونە ی ھە یە، شیعەر بە کوردی
 میرزا ئامان ویت مەدەر و خەم   نە جام مەمانو نە جەمشید نە جەم
 نە ھامدەم نە قەوم نە ھونرەس نە کہس   کہس وەدەر دمان نە بو فەریاد رەس
 دسوزان دل تەنگ بی دسلات بو   رومان جە سەفر راگە ی نەھات بو
 ئیشراق ئومیدەت وەساقی خوور بو   تا دوعات جەروی قیامت سووز بو
 پروفیسور مینورسکی روزھەلات ناسی ناوداری روس لە کتیبە کە خویدا، کہ بە
 ئینگلیسی لەبارە ی گورنەوہ نوسیویە تی و کراوہ تە کوردیش نەزریان وایە: گوران ھوزیکن
 زیبا تر لە سیھەزار سال بەر لە مە ھەبون، مەبەست لە گوران تەنیا ئەو ھوزانە نییە وایستە لە

کی دی دیوانەوی تەور دانابوی   مەرکەو نە مەیدان گەردون رانابوی- رانا: نیشاندان.

ئەوانە ی وابەزوانی گورانی ھونراوہ یان گوتوہ، ئە مانەن:

عیل بە گی، مەلا پەرشان، خانای قوبادی، سەیدی ھەورامی، شەفیج جام ریزی، خان ئەلماس خان، حاکیم
 مەولەوی کورد (عبدالرحیم) تاوہ کوزی مەعدومی شاعیری گەورە ی غەزەل بیژکە لە کوردستانی جنووبی لە
 (۱۸۹۷-۱۸۹۲) دا ژیاوہ و کوچی دوا ی کردوہ.

لە شاعیرە گەورە کانی سەدە ی بیستەم دەتوانین پیرە میرد (۱۸۶۷-۱۹۵۰) و ئە ھەمەد موختار جاف
 (۱۸۹۷-۱۹۳۵) و بیگەس (۱۹۰۵-۱۹۴۸) و حاجی قادر کوپی (۱۸۱۵-۱۸۹۲) کە خەلکی بو خەبات لە پیناوی
 ئازادی و سەر بە خوویی دا ھان داوہ، ناو بەرین. ئە مرو بە ناوبانگترینی شاعیرە کان لە ئیران دا ھەژار و ھیمن- ە!
 شیخ شەھابەدین سوھرە- وەردی شیخی ئیشراق کوردەو لە سورە دیی نیوان بیجارو زەنگان لە ۵۸۷ ی مانگی لە دایک
 بو دەو لە ۳۸ سالی دا وەفاتی کردوہ. سوھرە وەردی یە کان کوردن چون واژە ی سوھر لە فارسی و عەرەبیدا بە کار نا بری.
 فارس لەباتی سوھر دەلین: [سرخ]- عەرەبیش دەلی [احمر]- کوردیش دەلی: سور، سوھر- (شە پۆل).

پارێزگهی کرماشان دان و نیوی ئەم هوزەیان پاراستوو، بە لکۆمە بەمت لەناوی گۆران، گشت هوزە کوردە کانه که بهزاراوهی گۆرانی قسه یانکردوه، وه ک: هوزی سییامه نسورو زهنگه نه که نه مرو له ئیران و عیراق و ئەفغانستانا بلاو بونه ته وه. هۆزی برادۆست: بروانه: (شوینهواری باوله کوردە واریداو میژوی... نوسراوی شه پۆل به رگی ۳) که ئیستازاراوهی ئە و کوردانه کرمانجی ژورو "شمالی" یه و له لای ورمی له ئیرانا و له لای ره واندز له عیراقانیشته جین و شوانکاره و زهندو کاکایی و پالانی و گیژو هه ورامی و روژبه یانی و چگنی و پازوکی و ئەوانی تره. واژه کرمانج: ئەم واژه سی مانای هه یه:

۱- مانای گشتی که له ناو و یژاوه ران و نوسه رانا، به مانای کورد به کاربراهه، هه ماسه و یژو به یه سوراو ریئالیزم نوسی ناو داری کورد هه کیم ئەحمه دی خانی له به رکولی "مه موزین" دا، چهن جار واژه ی کوردو کرمانجی دو پات کردو ته وه و بو یه ک مه به ست به کاری بردون وه ک ئە بیژی:

داخه لق نه بیژ تن کو ئە کرا..	بی مه عریفه تن، بی ئە سل و بونیاد
ئه نواعی میلهل خودان کتیب	کرمانج ته نی دبئی حسین!!
هه مه ته هلی نه زهر نه بی کورمانج	عیشقی نه کرن ژبو خو ئە مانج
کورمانج نه پرهبی که مالن	ئه مهاد یه تیم و بی مه جان

۲- دو هه م مانای تاییه ته و به و کوردانه که زوانیان له ته ک زوانی خیه گۆرانه کانی ترا زۆر جیانیه.

۳- سیه م مانای تاییه تی تره، به م جوړه خه لکی موکریان و سۆران و شاری سنه، به گوندیشینه کان ئە بیژن: (کرمانج) - ئیستا ئە دیبان و، میژو نوسانی کورد خویان، کرمانج ئە که نه دوبه ش.

به شی کرمانجی ژورو، به شی کرمانجی خواری به لام مینورسکی لای وایه، واژه ی کرمانج له دو ناوی: (کوردو مانا) پیکه ها تو وه و ئەم دو هوزه سیه ه زار سال به رله مه، پیکه وه ژیاون و تیکلاویان هه بو وه به دریژای ژورگار (کوردو مانا) بوه ته کرمانج به لام ته و فیک وه هبی لای وایه. بیژه ی کرمانج له بنه ره تا، کرماژ بو وه و له مه سده ری کرماژنو به مانای

کرم لیدان و کرماوی یه وه، هاتووه و ئەم ناو له ئەفسانەیی ئاژی دەهاکی مار دوشه وه. که بیماری سه ره تانی بووه و له بان شانی دو کرم وه ک مار روان، کورده کانی ژیرده سی به سه روکایه تی کاوهی ئاسنگه ری کورد، لعی را ساون، وه کاوه. به چکوشه که ی میشکی پرژاندوه، ئەلین ئەو مرۆقه ی وامیشکی مه رو مرۆقی له و برینانه ی شه رسانی ئاژی ده ها ک ساوی وه، ناوی (کر مائل) بووه، که له ریشه ی کر مه وه گیراوه.

به لام ئەشی بزانی ئەم قسه له بابەت ئاژی ده ها که وه، ئەفسانه یه و دژو دژمانی گه لی کورد میژوی کوردییان شیواندوه و به ئانقه ست په رده ی ره شیان به سه ر میژوی ئەم گه له نه به زه دا کیشاوه، چونکا به پیی قسه ی لیکوله ران و میژونوسانی یونانی ئاژی ده ها ک و اتا ئاستیا ک ئاخیرین پاتشای کورده ماده کان بووه، که به هوی خه یانه تی هارپاکی خزمی یه وه قله وه بون و تیاچون و نه مان. پرۆفسور مینورسکی رۆژه لات ناسی روس لای وایه: سولتان ئیسحاق هه ره ئه و ئاستیا گه کورده ماده هه روه ک له پیشه وه ران گه یا.

کرماج: مه ستوره خانمی ئەرده لان له کتیبه میژویه که ی خویدا کرماج - ی ناو بر دوه و ئەبیژی: (سپهه م کرماج که له ناو بوره پیاوانا به (بابان) ناودارن.

محهمه د ئەمینی گولستانه له (مجممل التواریخ) ئەفشاری یه و زهن دی یه داکاتی ناوی سلیمان پاتشای بابان ئەمیری هه ری می سلیمانی ئەبا ئەبیژی: (سلیمان پاتشای کرماج بیه) له و به لگانه رون ئەبیته وه که کرماج له کرماژ - وه وه گیراوه و - ژ - بووه ته - ج - ئەم جو ره گورانه له کوردییا، زوره، وه ک: تاج و تانج، تاژی و تانجی و فه ره جی و فه ره نجی.

هوژی کرمانج له سه ره تاوه بیژاوه ران و شاعیرانیان زور بووه به لام شوینه واره کانیا ن له ناو چون ئەلین: عه لی ته ره ماخی که ها و چاخی روده کی بووه و له سه ته ی چواره می کوچیا ژیاوه، دیوانیکی هه له بهستی گه وره ی کوردی هه بووه، به لام له ناو چووه، بیچگه له چه ن تیکه هو نراو، که ئەی دهنه پال ئەو شتی کمان به ده سه وه نییه.

دوکتور په روژی ناتل خانله ری له میژوی زوانی پارسی بهرگی دوهم داله لاپه ره ی ۳۸ که له تاران له سالی ۱۳۵۲ هه تاویدا چاپ بووه ئەنوسی: له سه ته کانی ۵ و ۶ کوچیدا شوینه واری بیژاوه ری ده ماوده م و نوسراوه ی کوردی له ناو لاپه ره ی میژو دابینراوه، یه کی ک

له ونوسراوانه قه سیده یه کی مله مه عه به زمانه کوردی که نه نه و شیره وانی به غدادی یه، که له کتیبی معجم البلدان چاپی لایز یک ج ۱ لاپه ره ی ۱۸۶ دانوسراوه و چاپ کراوه.

ئه شی بزاین تاسه ته ی نوهم ناویک له بیژاوه ران و هو نه رانی کرمانج و بهر چاونا که وی. حاجی قادری کوپی له دیوانه که ی خویدا ناوی دو هو نه رانی مه زنی کوردی کرمانجی ژو روی بردوه و ئه لی: عه لی هریری و اتا گوندی هریری لای ره واندز، هریری و باتاس و ه شیخ ئه حمده دی جزیری و اته جه زیره ی ئیبنو عومەر. ئه و دو شاعیره مه زنه له جهانا نا و دارن و له گه ل (عبدالرحمن جامی) ئه و شاعیره پارسی و یژدها واکات بون و یه کتریان دیوه، ههروه ک جامی ده لی: پیر مردی بدیدم زجه زیر نیک مهردی بدیده م زحه ریر

شیخ ئه حمده جه زیری زانایه کی دینی و خوانا سیکی ره بانی بووه، هو نه رانه کانی عاریفانه یه، زوانی کوردی و عاره بی و پارسی شی جوان زانیوه، بیری نه ته وه پهروه یشی هه بووه. کووری له میژو نوسان لایان وایه هاوکاتی ئه تابه ک عیماده دین- ی زهنگی میری موسل بووه به لام به پی ئه و شیعه ی جامی که حاجی قادری کوپی هیناویه تی شیخ ئه حمده جه زیری له سه ته ی نوهمه ژیاوه، نه ک له سه ته ی شه شه ما.

شیخ ئه حمده جه زیری له قه سیده یه کی زور ره وانا له میر خه لیل- ی ئه یوبی تاریف ئه کات وله سه ره تادا ئه بیژی:

ئه ی شه هه نشاهی موعه ززه م حه قق نیگه هه داری ته بی

سوره ی اِنَّا فَتَحْنَا حَافِزِو یاری ته بی

ئه م خیه لیل ئه یوبی یه ته نیا کورده ئیرانییه ک بووه که له کاتی هه رکه س هه رکه سیدا له زه مانه (ئاق قویونلو وه قه ره قویونلو) ه کانا میری کردوه و له راست بیگانه کانا، ره ق راوه ستاوه، جاله بهر ئه مه یه شیخ ئه حمده جه زیری پییا هه ل خویندوه.

دیوانی کوردی شیخ ئه حمده دی جه زیری که به پی پیت گه لی هیجا و ئه لف و بی هو نه رانه ته وه، بو یه که م جار له لایه ن ئون هارتمان- ی ئالمانییه وه له سالی ۱۹۰۴ زاینی داله

۱- واتا (عبدالعزیز ابن عمر به رقهیدی): به رده قیتی، وه فیاتی کوری خه له کان له باسی جزیریدا

برلین له چاپدراوه و بهر کۆلیکی ته حقیقی به زمانی ئەلمانی بو نوسراوه و له لایه ن ژابا روژ هه لات ناسی روسیش و تارگه لیکی توێژانه وه و لیکۆله رانه ی له باره ی شیخ ئەحمده ی جزیری یه وه بو نوسراوه: جزیری شاعیر و هۆنهریکی مه زنی چه رخی دو انزه، بو وه، دیوانه شیعه کوردی یه که شی چه ن جار ان له قاهیره و شام و عیراقا چاپ کراوه.

له م دوایی یانه دا مه لایه کی کوردی کوردستانی سوریه دیوانه که ی مه لای جه زیری وه رگی راوه ته سه ر عه ره بی و ته واوی ئەو شیعه ره ته ر و له بارانه ی بو دل داری دانراون به ناوی سو فیکه رییه وه کردوه به پارانه وه و خوادواندن و له و مه به سته ی بر دو ته ده ری که مه لای جه زیری له دلیدا بو ه.

کۆرچی له وانه ی وا به زا راوه ی کرمانجی ژورو شیعه وهونراوه یان گو تو وه، ئەمانه ن: فه قی ته یران، مه لای با ته، عه لی حه ریری، شیخ مه لا ئەحمده ی جزیری یه، گه وه ره ترین شاعیری ئەده بی نه ته وا یه تی حه کیم ئەحمده ی خانی (١٦٥٠-١٧٠٦) یه که دیوانه که ی "مه م وزین" به رز ترین پله ی ئەده بی کوردی سه رده می ده ربه گایه تیه. حه کیم ئەحمده ی خانی ناسیونالیسم. ی کورد. ی ٢٢ سال بهر له دا یک بونی [ژان ژاک رو سو] و ١٣٠ سال بهر له ئیستیلابی نه ته وه یی و لا تی فه رانسه له چه ریکه ی مه م وزین دا مه سه له ی نه ته وه یی و نیشتمانی و ناسیونالیسم. ی نه ته وه یی بو کورد را گه یاننده وه رونا کی کرد و ته وه وه هونه ری خانی نه مر له مه دایه که هی مان فه رانسه و ئورو پایه کان ئەمه یان نه زانیبو، حه کیم ئەحمده ی خانی له سه ته ی ١٧ زاینیدا رای گه یاننده بو. دیاره ده بی حه ماسه ی حه کیم فیرده وسیش له بیر نه که ین، هه رچه ن حه ماسه ی خانی ریئالیزمه و حه قیقه تی هه یه و درو یی تیدانیه، به لام هی فیرده وسی ریئالیزم نیه و له داستانی روسته م و کوره که ی دا درو یی تیدایه و با وک درو به کوره که ی ده لیبی جاله م بابه تانه وه شا کاری خانی فه زیله تی به سه ره ی فیرده وسی دا هه یه . خانی که له سه ته ی ١٧ دیوانی مه م و زین و فه ره نگو که که ی خو ی نوسیوه و دوای ئەم شاعیرانه ها تو ته جهان که له باره ی ئەوانا ئاوا دیژی:

بینا فه روحا مه لیبی جزیری پی حه ی بکرا: عه لی حه ریری

که یفه ک وه بدا فه قیھی ته یران   هه تاب ئه به د بمایی هه یران
 بنه ماله و تیره ی خانی له ساله کانی ۱۹۵۲ زاینی داله هه ریمی بایه زیدا نیشه جی بون،
 که له پیش ئه وه دا و اتا: له سالی ۱۵۱۴ زاینی کوردستان دوای جهنگی چالدران سی به شی
 که تبوه ژیر چه پوکی ره شی عوسمانلییه کان -
 له سوریا قه دری جان که له سالی ۱۹۷۲ زاینی کوچی دوایی کردوه، له ئیره وان
 هه رب شه مو و ئه مینی ئه ودال که له ۱۹۰۶ زاینی هاتو ته جهان و له ۲۲ سپتامبری ۱۹۶۴
 زاینی کوچی دوایی کردوه، ئه م ئه وداله هه م شاعیر بووه و هه م لیکۆله ر (شه پۆل).

۱- کوردستان ئه ده بیاتی کوردی دوکتور کامران بدرخان به زمانگه لی جیا جیا چاپی پاریس. میژوی ئه ده بی کوردی،
 هه لانه دین سه جادی چاپی به ۱۹۵۲ ی زاینی - (من روائع الادب الکردی محمد توفیق وردی) چاپی ۱۹۵۶ ی
 زاینی به غا به هه ره بی. زمانی کورگه. ... نو سراوی کرمانج ۱۹۵۱ زاینی - زمانی کوردی زازا جه لاده ت هه لی به بدرخان
 شام ۱۹۲۶ ی زاینی - گو قارگه لی هاوار، کوردستان، روژی کورد، دهنگی گیتی تازه، ژیان، راویژ، نیشتمان، خو ریشین،
 زاگروس... به ره ره سی شیعر و ئه ده بیاتی کوردی نو سراوی مادام لوسی پل مارگریت و دوکتور ک. ب. به زمانی فه رانه سه
 ته ره مه می جیمز چاپی پاریس ۱۹۳۰ ی زاینی (شه پۆل).

۲- گه نجینه ی گرانه های ئه دبیبیاتی کوردی (محمد قاضی) چاپی تاران ۱۳۲۵ هه تاوی، به ره ره سی عیلمی زمان و
 ادبیات کوردی نو سراوی جیمز یادداشتها، در نامه ی هه فته گی کوهستان چاپی تاران ۱۳۲۵/۶ هه تاوی - ده ستوری
 زمانی کوردی توفیق و هه بی چاپی به غدا ۱۹۳۰ زاینی، میژوی کورد و کوردستان ئه مین زه کی و هه زیری فه ره نه نگی
 عیراق چاپی به غدا ۱۹۳۱ زاینی.

۳- بنواره به رکولی مه م وزین که قه ناتی کردو نو سیویه تی و شه پۆل وه ری گیر او ته سه ر زمانی پاریسی و کوردی و له
 گو قارگه ئاوینه ی ژماره ی ۱۲ چاپی ۱۳۷۲ ی تاران.

۴- (ناسیاوی له ته ک ئه مینی ئاودالانوسینی جاجی جوندی ته رجه می برای ئه رمه نی و کورد خوشه ویست خاچادریان
 آرمیاک).

۵- بنواره (و تاری زاناو لیکۆله ر: جه میل زوژ به یانی له واحیدی زاراوه کاناله تاران). (میژوی سلیمانی و ده ور به ره ری
 نو سراوی ئه مین زه کی به گ که جه میل روژ به یانی کردویه ته عاره بی)

۶- یارسان نو سراوی سوری - ترانه های کوردی دوکتور موکری - المعجم فی معاییر اشعار العجم نو سراوی شمس الدین
 محمد بن قیس رازی، دو قرن سکوت دکتر زرین کوب چاپی تاران. بورهان الحق نورعالی اللهی چاپی تاران ۱۳۴۳
 هه تاوی.

۷- ژماره کانی گو قاری گه لاویژی کوردی سالگه لی ۱۹۴۴ و ۱۹۴۸ زاینی و تاریخ ئه دلان لاپه ره ی ۷.
 مجمل التواریخ افشاریه و زندیه لاپه ره ی ۱۶۵، سرسپردگان نو سراوی سید محمد علی خواجه الدین - تاریخ و شرح
 عقاید دینی و آداب و رسوم یارسان. دایرة المعارف پطرس بستانی لاپه ره ی ۶۴۴ و به رگی ۵. سفرنامه ابن بطوطه
 لاپه ره کانی ۲۰۹ و ۲۱۰ ترجمه محمد علی موحد چاپی تاران ۱۳۳۷. بیان الادیان ابوالمعالی نو سراوی محمد حسین
 علوی خوش کراوی اقبال آشتیانی چاپی تاران ۱۳۱۲. بنواره: (کتیبی باوی کومه لایه تی و میژوی... لاپه ره ی ۱۴۵
 نو سراوی شه پۆل چاپی تاران).